

ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ
ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΣΤΑ ΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ
ΚΑΙ ΤΙΣ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
ΒΕΝΙΖΕΡΟΥ 1
ΠΛ ΚΑΝΙΓΓΟΣ
10577 ΑΘΗΝΑ

τα δικά μας
νεα από τον

ΠΑΛΜΟ

ΦΥΛΛΟ 49ο
ΜΑΡΤΗΣ 1993

ΤΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ
ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΑ ΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ

8 ΑΠΡΙΛΗ ΑΠΕΡΓΟΥΜΕ Συγκέντρωση στην πλ. Κάνιγγος 10 π.μ.

Τι κερδίσαμε με τις κινητοποιήσεις - Ποια είναι η προοπτική ΑΓΩΝΑΣ ΔΙΚΑΙΟΣ ΚΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΣ

Πώς απαντάμε σε
ορισμένους
«καλοθελητές»
επικριτές της
αγωνιστικής πορείας
του Συνδικάτου μας.

Ποιος είναι ο
πραγματικός
απολογισμός των
κινητοποιησέών μας.
Η ένταση, η επιμονή
και η αντοχή
φέρνουν πάντα
αποτελέσματα. Σ'
αυτό το δρόμο θα
συνεχίσουμε
αποφασιστικά (σελ.
8-9).

Συνάδελφε,

Η ΑΝΕΡΓΙΑ ΠΟΥ. Ηρθε, κάθισε και θα μεγαλώσει, έφερε στερήσεις και ανησυχία, θα «ρίχνει» κάθε μέρα και νέα προβλήματα. Δε θα φύγει με «παράκληση», ούτε με «βρισιές», ούτε με «καρέτρες» θα μας σώσουν άλλοι. Χωρίς εμάς στη δράση, πάλι στη γωνία μας την έχουν «πτήσεις» σε λάκκο. ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ να

πούμε: «ΩΣ ΕΔΩ», «ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ» και να το γράφουμε με ΑΓΩΝΑ. Αυτό είναι ο μοναδικός αίγιγγος δρόμος. Συνάδελφε, ό, τι και αν λες, όσα και αν λες, (εδώ που φτάσαμε, πολλά μπορεί να λέμε και να παραλέμε), πάρε το απόφαση. Στην κατάσταση, μόνο ο ΑΓΩΝΑΣ.

εσύ πώς θ' απαντήσεις

Συνάδελφε ΟΙΚΟΔΟΜΕ, Η κυβέρνηση, ο ίδιος ο πρωθυπουργός, μας προκαλεί. Εσύ τι θα κάνεις; Πώς θ' απαντήσεις; Θα είσαι στη συγκέντρωση, στο σπή ηύτο καρνεόιο και θα τακτοποιήεις τις υποθέσεις σου εκείνη τη μέρα; Θα είσαι στην ανεργία και στη συγκέντρωση, με το μέρος της απάντησης και διεκδίκησης των αιτημάτων μας ή «πύση» απέναντι, για να περάσουν τα σχέδια της

κυβέρνησης, να χιπτήσουν τον κλάδο και να υποστούμε στη φτώχεια, την ανεργία, τη «μούρη εργασία» και τις στερήσεις; Θα βουλεύεις στη δικαιολογία «δε γίνεται τίποτα», «όλοι το ίδιο είναι», «δε βαριέσαι αδελφέ», ή θα αγωνιστείς, ώστε να εναντιωθούμε και να νικήσουμε εμείς; Η δύναμή μας είναι η ενότητα και θα νικήσουμε με αγώνα. Από μας εξαρτάται.

Ιδιωτική ή
κοινωνική
ασφάλιση;
ΣΕΛ. 2

Κίνδυνος
συρρικνώσης
του ΟΕΚ
ΣΕΛ. 3

Ο Κανονισμός
του Ταμείου
Αλληλο-
βοήθειας
ΣΕΛ. 4-5

ΑΠΟΚΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ
Αυτό είναι
το μέγα
σκάνδαλο
ΣΕΛ. 6-7

Υπερκέρδη
οι βιομήχανοι,
απόψεις
οι συνταξιούχοι
ΣΕΛ. 10-11

Το «Εικοσιένα»
και
ο Δ. Σολωμός
ΣΕΛ. 12-13

Απάτη
σε βάρος
οικοδόμων
ΣΕΛ. 5

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ
ΤΑΜΕΙΟ ΑΛΛΗΛΟΘΗΒΙΑΣ - ΑΛΛΗΛΓΥΗΣ
(Τ.Α.)**

ΕΙΔΙΚΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΆΡΘΡΟ 1ον

Με βάση το καταστατικό του Συνδικάτου μας, άρθρο 6, δημιουργείται ειδικό κεφάλαιο με σκοπό την συνένωση και βοήθεια των μελών του Ταμείου Αλληλοβοήθειας (Τ.Α.) (από ατύχημα, ασθένεια, ή άλλες έκτακτες περιπτώσεις).

ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΣΚΟΠΟΙ ΤΟΥ Τ.Α.

ΆΡΘΡΟ 2ον

Α) Η συναινετική αλληλεγγύη μεταξύ των μελών.
Β) Η διασφάλιση και η αποκατάσταση της συνείδησης των μελών μας στο πνεύμα της συναινετικότητας και της βοήθειας μεταξύ τους.

ΜΕΣΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΣΚΟΠΩΝ ΤΟΥ Τ.Α.

ΆΡΘΡΟ 3ον

Η εγγραφή των οικοδόμων στο συνδικάτο και η προσήλωση από όλους να γίνει ανελλιπή η σημασία και το σφραγιστό από τη μαζική εγγραφή στο συνδικάτο.

ΠΟΡΟΙ ΤΟΥ Τ.Α.

ΆΡΘΡΟ 4ον

- 1) Το 20% της μηνιακής συνδρομής του συνδικάτου.
- 2) Η κάθε ειδική οικονομική ενίσχυση από τα μέλη, δωρεές, επιτίμησης, έκτακτες εισφορές και από κάθε κίνηση και στήριξη πηγή πρόνοιας, οργανωτικής και μαζικής οργανώσεως.
- 3) Έσοδα από τη διοργάνωση εράνων, λαχειοφόρων αγορών, διαλέξεων, γιορτών, αυταυτών, εκδόσεων, εφημερίδων ή από άλλες παραρτήσεις εκδηλώσεων, που εξυπηρετούν τους σκοπούς του Τ.Α.
- 4) Τα έσοδα από την περιουσία του Τ.Α.
- 5) Κάθε νομικό έσοδο, που προκύπτει από τη γενική συνέλευση του Συνδικάτου ή της διεύθυνσης του Τ.Α., αν αποσπαστεί από το ΔΣ να γίνει.

ΜΕΛΗ - ΕΓΓΡΑΦΗ - ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ - ΑΠΟΒΟΗ

ΆΡΘΡΟ 5ον

Μέλος του Τ.Α. μπορεί να είναι το οικονομικά τακτοποιημένα μέλος του Συνδικάτου, κάτοικο του νομού Αττικής και του νομού Πελοπιά και των νησιών, αφού έχουν συμπληρώσει το 16ο έτος της ηλικίας, ανεξαρτήτως από φύλο, θρησκεία ή εθνικότητα.

Απαρτίζονται είναι όμως να ασκούν το επάγγελμα και να έχουν σχέση εργασίας όπως αναφέρεται στο καταστατικό του Συνδικάτου, άρθρο 7.

Να αποβιβάζονται τους όρους που βάζει ο κανονισμός λειτουργίας του Τ.Α.

ΆΡΘΡΟ 6ον

Το μέλος του ταμείου αλληλοβοήθειας έχει δικαίωμα να αποχωρήσει ταυτόχρονα μελος του Συνδικάτου και του Τ.Α. Είναι όμως υποχρεωμένος να πληρώσει τις καθυστερημένες συνδρομές του. Δε δικαιούται τίποτε από τα ποσά που καταβάλει στο Τ.Α. (εγγραφή, συνδρομές, ενισχύσεις και σιδηπάτια άλλο).

ΆΡΘΡΟ 7ον

Το ΔΣ διαγράφει τα μέλη του Τ.Α. το ίδιο, όπως και τα μέλη του Συνδικάτου που:

- Α) Άλλαξαν επάγγελμα πριν επί μνησι (εκτός και αν εκλέχθηκαν επί Βουλής ή στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, αυτοαποβιβήθηκαν λόγω νόσου, ή χρωστικές συνδρομές πάνω από (1) ένα χρόνο αδιακόλλητα και έχουν στο μεταξύ ειδικοποιηθεί γραπτά. Δε διαγράφονται οι στρατευμένοι για συνδρομές που οφείλουν, εκπλέον έχουν ειδικότητες το συνδικάτο, και οι αρρώστοι για μεγάλο χρονικό διάστημα που αδυνατούν να πληρώσουν.
- Β) Τα μέλη που η συμπεριφορά τους είναι αποδεδειγμένη (απεργασίες και για αντισυνδικαλική και αντισυναινετική στάση).
- Γ) Όταν καταρτιστούν χρήματα του συνδικάτου ή του Τ.Α. Πριν από τη διαγραφή τους ελεγχονται και καλούνται να απολογηθούν.

Κάθε όμως διαγραφή είναι έγκυρη, μόνο όταν εγκριθεί από τη γενική συνέλευση του Συνδικάτου.

Όσοι διαγράφονται για τη μη πληρωμή συνδρομών, μπορούν να ανακαταστήσουν, αφού πληρώσουν τις οφειλές τους, τον κοινωνικό ρυθμιστή για τη σφραγιστή των μελών μπορεί να γίνουν μόνο με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του Συνδικάτου.

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ Τ.Α.

ΆΡΘΡΟ 8ον

1) Όλα τα μέλη του Τ.Α. έχουν τα ίδια δικαιώματα.

Το μέλος του Τ.Α. που είναι εντάξει στις οικονομικές τους υποχρεώσεις, παρουσιάζονται στις γενικές συνελεύσεις του Συνδικάτου. Παιρνουν το λόγο και λένε τη γνώμη τους για κάθε θέμα που αφορά το Τ.Α.

2) Έχουν δικαίωμα να εκλέγονται να και εκλεγμένοι στα όργανα που τυχόν θα υπάρχουν για τη διεύθυνση του Τ.Α., να έχουν πληροψορίες από το Δ.Σ. του Συνδικάτου ή την τυχόν διεύθυνση του Τ.Α. και να ενημερώνονται για όλα τα θέματα, που σχετίζονται με τους σκοπούς του Τ.Α.

3) Έχουν δικαίωμα και υποχρέωση κάθε στιγμή να προσβούν στην γενική κατάσταση και τη διαχείριση των οικονομικών του Τ.Α.

3) Ταίριακα τακτοποιημένα μέλη θεωρούνται όσο έχουν πληρώσει τη συνδρομή τους στο συνδικάτο, ένα μήνα πριν από τη γενική συνέλευση.

4) Έχουν υποχρέωση να παίρνουν ενεργά μέρος στη ζωή και την πραγμάτωση των σκοπών του Συνδικάτου, να

Οικονομικά ταμεία αλληλοβοήθειας

Όλα τα μέλη του ταμείου, που είναι οικονομικά τακτοποιημένα είναι ταυτόχρονα μέλη του ταμείου αλληλοβοήθειας (ΤΑ). Με απόφαση της γενικής συνέλευσης δημιουργούνται ταμεία αλληλοβοήθειας (Α). Μόλις το είναι όλα τα οικονομικά τακτοποιημένα μέλη του συνδικάτου και δικαίωμα για βοήθεια έχουν 6 μήνες, μετά από τότε που τακτοποιήθηκαν οικονομικά. Επίσης να μην έχουν περάσει τρεις (3) μήνες από την ημέρα που δημιογραφήθηκε η ανάγκη για βοήθεια (ασθένεια - ατύχημα) και από την ημέρα που είναι οικονομικά τακτοποιημένος.

Γ'ι' αυτό φρονιτέτε πάντα να είστε οικονομικά τακτοποιημένοι, για να

εκπληρώσετε τις οικονομικές τους υποχρεώσεις, καθώς και κάθε άλλο καθήκον που τους αναθέτει το Δ.Σ. του Συνδικάτου ή η Γενική Συνέλευση των μελών ή άλλο όργανο του Συνδικάτου.

5) Να περιθωρίζονται στις αποφάσεις και να συμμετέχουν στις γενικές συνελεύσεις και στις δραστηριότητες του Συνδικάτου γενικά.

Επίσης να ενδιαφέρονται και να ιφρώνουν — να κάνουν — μέλη τους συνδεδελους στο συνδικάτο.

6) Να δίνουν επαγγελματική, συνδικαλική και συναινετική αλληλεγγύη. Οπωσδήποτε να μην κάνουν πράξεις που βλάπτουν τους συνδεδελους και είναι αντίθετες με τους σκοπούς του Συνδικάτου και του Τ.Α.

ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ Τ.Α.

Το Τ.Α. εκπροσωπεί το Δ.Σ. του Συνδικάτου και όπως ορίζεται από το άρθρο 13 του καταστατικού του Συνδικάτου.

ΟΡΓΑΝΑ ΤΟΥ Τ.Α.

ΆΡΘΡΟ 10ον

Η Γενική Συνέλευση του Συνδικάτου. Η διοίκηση του Συνδικάτου και το προεδρείο του Δ.Σ.

Το Δ.Σ. με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του Συνδικάτου μπορεί να δημιουργήσει βοηθητική επιτροπή διεύθυνσης (ΒΕΔ) του Τ.Α. Η εκλογή της μετά από απόφαση του Δ.Σ. του Συνδικάτου γίνεται από την Κεντρική Γενική Συνέλευση, με συνελεύσεις των παραρτημάτων. Η εκλογή της ΒΕΔ του Τ.Α. μπορεί να γίνει με ανάθεση της χειρός ή με μυστική ψηφοφορία μετά από απόφαση του Δ.Σ. και εγκριση της Γενικής Συνέλευσης του Συνδικάτου και των παραρτημάτων.

ΒΟΗΘΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΤΟΥ Τ.Α. (ΒΕΔ)

ΆΡΘΡΟ 11ον

Όπως ορίζεται, είναι βοηθητικό όργανο. — Τα μέλη της είναι από 11 μέχρι τον αριθμό επιπέδων των παραρτημάτων (δηλαδή σήμερα 36).

— Μετά την εκλογή τους η Κεντρική Γενική Συνέλευση και αποτελείται την ΒΕΔ και ένας (1) από κάθε Γενική Συνέλευση του παραρτημάτων, που συμμετέχουν στην ΒΕΔ και στις συνελεύσεις γνωμοδοτεί και βοηθητικά.

— Η θητεία τους είναι 3 χρόνια, όσο και του Δ.Σ. του Συνδικάτου.

— Μαζί με τα τακτικά εκλέγονται και ισοάριθμα αναπληρωματικά.

— Αν εξηληθύνουν, αναπληρώνονται από την πρώτη Γενική Συνέλευση του Συνδικάτου.

— Μετά την εκλογή τους το μέλη της ΒΕΔ του Τ.Α. συγκροτούνται το πολύ σε ένα μήνα και μετά από πρόσκληση του Δ.Σ. του Συνδικάτου σε σώμα και μεταξύ τους εκλέγουν το προεδρείο, που είναι 5μελές — πρόεδρος, γεν. γραμματέας, αντιπρόεδρος, δημοσιονόμος, ταμίας — και τριμελή βοηθητική ελεγκτική επιτροπή ελέγχου και διαχείρισης του Τ.Α., που εκλέγεται επίσης στην Κεντρική Γενική Συνέλευση.

Η ουσεία της ΒΕΔ είναι αναλογική, η ΒΕΔ του ΤΑ συνδραμεί και βρίσκεται σε επαφές, όταν παύσει είναι τουλάχιστον το μισό ανά ένα μήνα, κάθε δύο μήνες.

Το προεδρείο της ΒΕΔ συνεδρείει κάθε μήνα.

Το μέλος της ΒΕΔ που αδικολογεί δεν πήρε μέρος σε 3 συνελεύσεις απαλλάσσεται από τα καθήκοντα και οι αναπληρωματικοί.

έχεται το δικαίωμα της βοήθειας από το Τ.Α.

Διαβάστε καλά τον κανονισμό του Τ.Α. για να γνωρίσετε τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις στο Τ.Α.

Ακόμα, αν έχετε παραρτήματα και πρόσας για την καλύτερη, δικαιο και αντικειμενική λειτουργία του Τ.Α. να τις υποβάλετε στην κεντρική γενική συνέλευση του συνδικάτου το φθινόπωρο και όπου μπορείτε τώρα στην κεντρική διοίκηση και στις διοικήσεις των παραρτημάτων.

ΠΡΟΣΞΙΤΕ: όταν είναι εντάξει οικονομικά σας υποχρεώσεις, σύμφωνα με τον κανονισμό και έχετε ασθένεια περισσότερο από 20 μέρες

και ατύχημα περισσότερο από 10 μέρες, να απευθύνεστε άμεσα για βοήθεια. Είναι δικαίωμα όλων και κανείς δεν σας κάνει τη χάρη. Τα έσοδα του ΤΑ προέρχονται από το 20% των συνδρομών που καταβάλλουμε όλα. Μην επηρεάζετε διακριτικά και διακριτική μεταχείριση σε βάρος οποιαδήποτε. Αν ποτέ διαπιστώσετε το παραμικρό, δίκαιη η αδικία ή άλλη παραβίαση κανονισμού, να παρέμβετε άμεσα και να το καταγγείλετε ανοιχτά μέσω της επιτροπής μας.

Το συνδικάτο και το Τ.Α. είναι όλων των οικοδόμων, κόκκινο, μπλε, πράσινο.

πληρώσει από τον αναπληρωτή.

Ακόμα η ΒΕΔ του Τ.Α. μπορεί να συμμετέχει στη συνέλευση του Δ.Σ. του Συνδικάτου με απόφαση του Δ.Σ. όταν έχει θέμα που σχετίζεται με το Τ.Α. και δικαίωμα λόγο.

Επίσης καλείται για ανακρίση η ΒΕΔ του Τ.Α. με απόφαση του Δ.Σ. του Συνδικάτου, όταν το κρίνει απαραίτητο. Στις συνελεύσεις της ΒΕΔ του Τ.Α. μπορεί να συμμετέχει οποιοδήποτε μέλος της διοίκησης του Συνδικάτου με δικαίωμα έκφρασης.

— Ακόμα με απόφαση του Δ.Σ. γίνεται ανοιχτές συνελεύσεις της ΒΕΔ του Τ.Α.

— Την περιουσία του Τ.Α. διαχειρίζεται και εγκρίνει κάθε μορφή δαπάνης και βοήθειας στο μέλη του Τ.Α. η διοίκηση του Συνδικάτου μετά από γνώμη της ΒΕΔ, πάντα μέσα στα πλαίσια του προϋπολογισμού, της καταστάσεως του ταμείου και της περιπτώσεως του συνδεδελους που ζητείται να ενσωματωθεί.

— Τις υποθέσεις του Τ.Α. χειρίζεται η διοίκηση του Συνδικάτου, στα πλαίσια του καταστατικού και του κανονισμού λειτουργίας του Τ.Α.

— Το Δ.Σ. κρατεί τα αναγκαία βιβλία — μητρώο μελών του Τ.Α. ή καρτέλες, βιβλίο ταμείου κ.ά.

— Το Δ.Σ. του Συνδικάτου για οποιαδήποτε θέμα με το Τ.Α. αποφασίζει με πληροψορία, με βάση της διατάξεις του καταστατικού.

ΠΟΙΟΣ ΕΧΕΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ (ΒΟΗΘΕΙΑΣ) ΑΠΟ ΤΟ Τ.Α. ΠΟΙΟΙ ΠΑΤΑ ΚΑΤΗΓΗΡΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΥΨΟΣ ΤΗΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ

ΆΡΘΡΟ 12ον

1) Τα έσοδα του Τ.Α. διατίθενται μόνο για τους σκοπούς του Τ.Α. και ποθενά άλλο.

2) Δικαίωμα βοήθειας έχουν όλα τα μέλη του Συνδικάτου που είναι οικονομικά τακτοποιημένα.

3) Προϋποθέσεις για να ενσωματωθεί μέλος του Τ.Α. είναι:

α. Να έχει περισσότερο από έξι (6) μήνες μέλος του Συνδικάτου και οικονομικά τακτοποιημένος μετά την 1/1/93.

β. Να είναι οικονομικά τακτοποιημένος μέσα 3 μήνες πριν την ανάγκη — να περισσότερο από 3 μήνες πριν και μέχρι 6 μήνες πριν την ανάγκη οικονομικά τακτοποιημένος μπορεί να ενσωματωθεί μόνο αν δικαιοδικαίως και αποδεδειγμένα καθυστερήσει τη συνδρομή (απουσία εκτός Αττικής, αρρώστια κ.ά.).

γ. Μέλος που καθυστερεί περισσότερο από χρόνο τη συνδρομή του, χάνει όλα τα δικαιώματα και τα αποκτά μετά από 6 μήνες, αφού τακτοποιήσει οικονομικά.

δ. Να έχει άμεση ανάγκη — ασθένεια, ατύχημα — το ίδιο το μέλος (αποδεδειγμένη ανικανότητα από βιβλιόριο ασθένειας ΙΚΑ και άλλες αποδεδειγμένες περιπτώσεις).

4) Το ύψος (ποσό) της ενίσχυσης καθορίζεται πάντα ανάλογα με την κατάσταση των οικονομικών του Τ.Α.

Πληθός όσο μεγαλύτερο είναι το αποδοματικό κεφάλαιο του ταμείου, τόσο μεγαλύτερο είναι και το ποσό, με το οποίο σφραγίζεται ουσία που έχει ανάγκη.

Πάντα και ανάλογα με το ποσό, θα βελτιώνεται η κατάσταση του ταμείου και θα διαυερύνονται οι ενισχύσεις σε περίπτωση ανάγκης.

Συγκεκριμένα, αν όμηρα θα ενισχύονται μέλη του ταμείου, που έχουν άμεση ανάγκη, γιατί αρρώστησαν ή έπασαν κάποιο στήθος, αφού αν τα οικονομικά βελτιώνουν, θα μπορούν να ενισχύονται και περιπτώσεις άμεσης ανάγκης των μελών της

ογκώσεως του μέλους του ΤΑ, μέχρι Α' βαθμού αυξανόμενα. Δηλαδή εφόσον — σε σύλληψη και παύση άνω — που απαιτούν οικονομικά για την αντιμετώπιση της περίπτωσης. Πάγια ανάλογα με την κατάσταση του οικονομικού του ΤΑ.

Για περιπτώσεις χρόνιων παθήσεων ενίσχυση δίνεται μια φορά εφόσον ελήμθη η ενίσχυση.

Αδυναμία, επίσημη Αποδείξιμη (βιβλιάρια ασθενείας, όδους ναύτου από το ΙΚΑ).

— Από 20 μέρες για ασθενεία και 10 μέρες για ατύχημα και μέχρι 100 μέρες, 800 δρχ. την ημέρα.

— Από 100 μέρες μέχρι 150 μέρες επιπλέον 1000 δρχ. την ημέρα.

— Από 150 μέρες μέχρι 200 μέρες επιπλέον 1.100 δρχ. την ημέρα.

Στην παραπάνω παροχή προστίθεται 10% για κάθε προστατευόμενο ποσό, μέχρι 18 ετών, και αν αποδεδειχθούν μέχρι 24 ετών.

Η ενίσχυση δίνεται μετά από αίτηση — ενημερωμένη του ΔΣ του Συνδικάτου — από τον ίδιο τον πάονα ή μετά από προαίτησή του ΒΕΑ, αν δημιουργηθεί, ή μετά από πρόταση οποιαδήποτε μέλους του Συνδικάτου.

Κανόνας άλλος και για κανόνες άλλο σκοπό δεν έχει δικαίωμα να χρησιμοποιήσει χρήματα του ΤΑ εν ήκιστα από το μέλη του ΤΑ.

Οποιαδήποτε άλλη περίπτωση εξετάζεται και αποφασίζεται μόνο από τη Γενική Συνέλευση του Συνδικάτου.

Το ΤΑ διατίθεται μόνο σύμφωνα με το άρθρο 34 του καταστατικού του Συνδικάτου.

Διαφορετικά το ΤΑ μπορεί να διαλυθεί μόνο με απόφαση της Κεντρικής Γενικής Συνέλευσης και πλειοψηφία 3/4.

Η περιουσία που θα υπάρχει, παραχωρείται στο Συνδικάτο οικοδόμων και εργαζομένων στα δομικά υλικά και της κατασκευής.

ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΑΡΘΡΟ 13ον

Αφού διαγραφεί μέλος, σύμφωνα με το καταστατικό (ανταρραβήθηκε κ.α.), γίνει άλι το δικαίωμα.

Επίσης δικαίωμα να ήρτισον ενίσχυση, έχουν μόνο τα μέλη της οικογένειας (σύζυγος, γιος και ανήλικα παιδιά, εκτός αν αποδεδειχθούν) του μέλους του ΤΑ, για το οποίο ήρω το μισοίο μετά από ασθενεία ή ατύχημα και έχει δικαίωμα ενίσχυση, μέχρι 1 χρόνο από το συμβάν. Παράπερα ενίσχυση γίνεται μόνο μετά από απόφαση της Γενικής Συνέλευσης.

Στην περίπτωση παραπάνω του Συνδικάτου.

Στις αρμοδιότητες της κεντρικής γενικής συνέλευσης είναι και κάθε άλλης μορφής εκδηλώσεις και παροχές αλληλεγγύης ανάμεσα στα μέλη του Συνδικάτου.

Για τα έσοδα και έξοδα υπεύθυνος είναι η διοίκηση.

Για όλες τις οικονομικές βεβαιώσεις, όλα υπεύθυνος είναι ο ταμίας του συνδικάτου, ο οποίος και έχει τις αυθενσίες.

Ελέγχονται τα οικονομικά από την ελεγκτική επιτροπή, η οποία και συντάσσει σχετική έκθεση.

Δικαίωμα ελέγχου και παρατήρησης έχει η ΒΕΑ του ΤΑ, τα μέλη του Συνδικάτου και ειδικά τα 3 μέλη της βοηθητικής ελεγκτικής επιτροπής ελέγχου, της ΒΕΑ του ΤΑ, αν δημιουργηθεί.

Τροποποιήσεις στον κανονισμό για την καλύτερη δημοκρατική και ακριβοβάρη λειτουργία του ΤΑ μπορεί να γίνουν από τη διοίκηση του συνδικάτου μετά από έγκριση της Κεντρικής Γενικής Συνέλευσης. Άκομο και πρόταση των μελών του συνδικάτου και της ΒΕΑ του ΤΑ εξετάζονται και προτείνονται για τη βελτίωση του κανονισμού.

Κάθε τροποποίηση γίνονται επίσης στα μέλη του συνδικάτου με κάθε πρόσφορο μέσο.

Για όλες τις οικονομικές βεβαιώσεις στα μέλη του ΤΑ η διοίκηση αποβλέπει στα μέλη του Συνδικάτου και κρίνεται για τον τρόπο που διαχειρίζεται τα οικονομικά του ΤΑ στη Γενική Συνέλευση.

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Όσο μέλη του Συνδικάτου ήρω να κεί το ποσό ΤΑ, πριν την 1/1/93, οικονομικά τακτοποιήση, έχουν δικαίωμα ενίσχυσης (βοήθειας) χωρίς την παραβολή εξισώσεων.

Το κεφάλαιο που έχει δημιουργηθεί στο ΤΑ πριν την ενσωμάτωση της συνδρομής μετατρέπεται και κατατίθεται (ενοποιητεί) με το κεφάλαιο του πόρου από το 20% των συνδρομητών.

Μείωση των ενισχυόμενων (βοηθειας) σύμφωνα με το άρθρο 12 σε μέλη οικογένειας του μέλους του ΤΑ με υπγενεία Α' βαθμού, το ύψος και της περιπτώσεως, θα εξασταθούν και θα καθοριστούν στο τέλος του χρόνου, τον πρώτο μήνα του 1994, σε συνδυασμό με την πορεία και την κατάσταση του ΤΑ.

ΠΡΟΣΧΟΧΗ: 1. Η οικονομική τακτοποίηση θα αποδεικνύεται από την ταυτότητα μέλους του συνδικάτου, απαραίτητη συνοδευόμενη με την αντίστοιχη πληρωμή. Επίσης όταν δεν υπάρχουν τα στοιχεία με βεβαίωση του παραρτήματος, όπου θα αναφέρονται: α) ο χρόνος της οικονομικής τακτοποίησης (μέχρι πότε) β) η αμείωση της ποσότητας εισοδήσεως των συνδρομητών και γ) η ημερομηνία εισφοράς.

2. Το προστατευόμενο ποσό θα αποδεικνύεται από το οικονομικό βιβλιάριο ασθενείας. 3. Η ενίσχυση δίνεται μόνο σύμφωνα με τον ήρω την προηγούμενη μέλη του ΤΑ, όπου έχει τακτοποιήσει πρόσφατα οικονομικά στο ΤΑ, αποκτών δικαίωμα 6 μήνες μετά την 1/1/93. Δηλαδή αφού είναι οικονομικά τακτοποιημένα από 1/1/93, δικαίωμα για παροχή βοήθειας έχουν μετά την 1η Ιουλίου 1993.

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ
FEDERATION OF CONSTRUCTION WORKERS AND EMPLOYEES OF GENERAL CONTRACTORS AND CONTRACTORS OF BUILDING MATERIALS
ΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ 403
Μεσοφ. Πόρτ. 1993
Αθήνα, 4 Ιουλίου 1993
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Το διαφημιστικό έντυπο της «εταρείας» και το υπόμνημα της Ομοσπονδίας προς το υπουργείο Εργασίας

Απάτη σε βάρος οικοδόμων με αμερικανική εταιρεία - φάντασμα

Αυτή την περίοδο κυκλοφορεί ανά την Ελλάδα, χέρι με χέρι, αλλά και με επιστολή, κατασκευή σε οικοδομίες, έντυπο από εταιρεία «φάντασμα», με την επωνυμία «C & C CONSTRUCTION CO», με έδρα το Σικάγο και η οποία προστάζει σαν μία από τις μεγαλύτερες κατασκευαστικές εταιρείες των ΗΠΑ.

Εκμεταλλεύονται η εν λόγω εταιρεία, την συνεργασία του Ελληνικού οικοδόμου και τόζοντας παρά ημερομίσθιο μέχρι και 8.000 δρχ. την ώρα, με σκοπό — όπως ισχυρίζεται — να καλύψει 70.000 θέσεις εργασίας για την οικοδόμηση του Λος Άντζελες, της Φλόριδας, της Λουιζιάνας και των Ολυμπιακών εγκαταστάσεων στην Ατλάντα για τους Ολυμπιακούς του '96.

Ποιους το τέταγμα της ταχυδρομικής βιβλίου για εξασφάλιση και απόδοσης εικόνας και αθέτητου κέρδους... Προσολή λοιπόν συνάδειξη στον «λαογύιο» και τα πεταχίλια... «στις χάρους που γυαλίζουν... Γράι χάρους δεν είναι μόνο οι λάλητες...»

Η απάτη είναι καλά στημένη Σημαντική πτώση (13,4%) σημείωσε η οικοδομική δραστηριότητα το εντεκάμηνο Γενάρη - Νοέμβρη 1992 σε σχέση με το αντίστοιχο εντεκάμηνο του 1991.

Η απάντηση του υπουργείου Εξωτερικών και με αλληλογράφηση. Επειδή το ζήτημα αυτό πήρε διαστάσεις και έκταση στην Ελλάδα, κύρια στην επαρχία (Βορειαία, Ηπειρο, Αγρίνιο, κ.α.), η Ομοσπονδία με έγγραφου της απευθύνθηκε, στο υπουργείο Εξωτερικών, στο οποίο απάντησε: «Οι μετά από έρευνα, το γραφείο

Επιτροπή Ακολουθού στο Σικάγο κατάληξε στο συμπέρασμα, ότι η εν λόγω εταιρεία στερείται των εργαζομένων βαρβόττος και φεργουλίτιν και εμπνεύσε σχετικώς τους εργατών... Επίσης, αναφερόμενη, ότι γνωστής «...δραστηριότητες...» οι οποίες χρησιμοποιούνται

Σύμφωνα με το στοιχεία της ΕΣΥΕ, το εντεκάμηνο Γενάρη - Νοέμβρη 1992 οι έσοδος για οικοδομική κατασκευή που εκδόθηκαν από τις κατά τόπους Πολυεθνικές αντιστοιχούσαν σε 48.334 κυβικά μέτρα, έναντι 55.805 κ.μ. το αντίστοιχο εντεκάμηνο του 1991. Ειδικότερα, στο Νομό Αττικής η οικοδομική δραστηριότητα σημείωσε πτώση 22,3% και 9,4% στην υπολοίπη χώρα (στα νησιά του Αιγαίου η μείωση έφτασε το 23,2% σε σχέση με το αντίστοιχο εντεκάμηνο του 1991).

Η ύφεση της οικοδομής δεν «συγκρατεί» τα οικοδομικά υλικά

της ΝΔ υλοποιήσεως πιστά τις επιταγές του Μασάριχ. Η κατάσταση γίνεται ιδιαίτερα σοβαρή, αν συμμολοποιήσει το γεγονός ότι οι τιμές των οικοδομικών υλικών αυξανόταν συνεχώς. Ετσι και το Φλεβάρη του 1993 αυξανόταν κατά 1,8%, σε σχέση με τον αντίστοιχο μήνα του 1992, οι τιμές των οικοδομικών υλικών αυξανόταν κατά 1,8%.

Απόδείξη την δραματικών επιπέδων στο οποίο κινείται η οικοδομική δραστηριότητα, αποτελεί η πρόσφατη μείωση από την κυβέρνηση της ΝΔ των αντικειμενικών τιμών των ακινήτων στην περιοχή της Αττικής. Με τη μείωση αυτή η κυβέρνηση στοχεύει στην τόνωση της αγοράς και παράλληλα στην τόνωση της οικονομικής δραστηριότητας. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η λύση αυτή έχει απεικονίσει πλήρως αναποτελεσματική για την υπόψη περίπτωση με ελληνικό νόμισμα. Εκτός αυτού είναι αμφίβολο,

αν τελικά και με τη μείωση των αντικειμενικών τιμών στην περιοχή της προτείνουμε θα τονωθεί η αγορά. Και αυτό, γιατί βασική προϋπόθεση για κάτι τέτοιο αποτελεί η αύξηση των λαϊκών εισοδημάτων, η οποία βρίσκεται σε αντίθετη κατεύθυνση από τη νεοφιλελεύθερη πολιτική μοντάζ της Αιτώπης, που επιβάλλει η κυβέρνηση

Οι ανόδους τάσεις στα οικοδομικά υλικά παρατηρείται και στους άλλους στατιστικούς δείκτες. Συγκεκριμένα, η αύξηση των τιμών στα οικοδομικά υλικά, σε μέσα επίπεδο, στους δύο πρώτους μήνες του 1993, έφτασε στο 15% έναντι 11,7% την αντίστοιχη περίοδο, ενώ για το δωδεκάμηνο φεβρουαρίου 1993/1992 η ανόδους είναι 15,9% έναντι 11,6% στο δωδεκάμηνο φεβρουαρίου 1992/1991.

«Κοινωνικοποιήσεις» και «ιδιωτικοποιήσεις» μ Αυτό είναι το πραγματικό μ

Πολλές σελίδες των εφημερίδων γέμισαν τους τελευταίους μήνες με τις εξελίξεις στην υπόθεση Calcestruzzi, την πολιτική των αποκρατικοποιήσεων, αλλά και την πολιτική των «κοινωνικοποιήσεων» της περασμένης δεκαετίας.

Η βύρσηση της Νέας Δημοκρατίας, περί αυτήν ιδέα του νεοφιλελευθερισμού, εφαρμόζει μια πολιτική ξεπουλήματος του κρατικού φορέα σε ιδιώτες. Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ τη δεκαετία του '80 αφαιρώντας μια άλλη πολιτική, εκείνη των κοινωνικοποιήσεων, υπέσχετο τις επιχειρήσεις από τους ιδιώτες για λογαριασμό του κράτους.

Φαινομενικά είναι εκ διαμέτρου αντίθετες αυτές οι δυο πολιτικές. Και όμως, η πραγματικότητα τους δίδασκε λέει και αποδεικνύει ότι η ουσία των σκανδάλων που εξελίσσονται σήμερα, έχει τη ρίζα της ακριβώς και στις δυο

αυτές πολιτικές, που ήταν οι δυο όψεις ενός και του αμύδωλου. Κοινές τους στοιχεία η προκλητική και απορηματισμένη παρέμβαση του κράτους, είτε για να «κοινωνικοποιήσει» τη χρήση της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, είτε για να ιδιωτικοποιήσει τα κέρδη επιχειρήσεων, που ελέγχονται από το κράτος.

Η περίπτωση της ΑΓΕΤ προσφέρεται για συγκρίσεις και αναλύσεις, γιατί πρόκειται για μια επιχείρηση που στα τελευταία 10 χρόνια πέρασε και από τα δύο στάδια.

Στις αρχές της δεκαετίας του '80 η ΑΓΕΤ του Τάσση Γιαννιέρου ανέλαβε σε εκείνες τις επιχειρήσεις, που χαρακτηρίζονται προβληματικές και υπερχρεωμένες. Και μάλιστα βρέθηκε να κερδοσκοπεί ασπίστωτο σε βάρος του ελληνικού λαού και του δημόσιου, με υπερβολικό κόστος στην εσώμαχο άνεργη. Το 1983, η τότε κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ «κοινωνικοποίησε» την ΑΓΕΤ. Μαζί με την εταιρεία Βελανδής «κοινωνικοποιήθηκε» και το τρέσινο «όριο», που είναι φορέας στην ΑΓΕΤ ο Τάσσης.

Την ίδια τακτική εφαρμόσαν άλλοι εταιρικοί κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και για μια σειρά από άλλες μεγάλες επιχειρήσεις, που σήκωναν σε γραπτό ανάστημα τις ολλοθήμες (το λεγόμενο «πλάι τζάκι»). Να θυμίσουμε την Πελοπίδα Πατριάκη του Κατσώμα - Στράτου, τις επιχειρήσεις του ομίλου Μπουδοσάκη (ΛΑΡΚΟ, ΠΥΡΚΑΛ, ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ), το Μεταλλείο Ξαλοπότη, το Νεομυρία Νάραου κλπ. Οι προτάσεις που από αυτές τις επιχειρήσεις εγγυηδόνιζαν με χρήματα του ελληνικού λαού και στη συνέχεια αποτέλεσαν στρατηγική σημασίας μονάδες για την ελληνική βιομηχανία.

Στις αρχές της δεκαετίας του 1990 άρχισε η αντίστροφη πορεία. Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας επιβίβαζε την αποκρατικο-

ποίηση, όχι μόνο των μεγάλων βιομηχανικών ομίλων, αλλά και όλων των μεγάλων δημοτικών επιχειρήσεων. Στην ουσία ορχίζει το ξεπούλημα επιχειρήσεων, που λέγονται αμέσως ή έμμεσα από το κράτος. Μεταξύ αυτών και όλες οι κερδοφόρες και στρατηγικής σημασίας επιχειρήσεις, αυτές που είσταγο αναδιάρθρωσαν «το φάσμα των αποκρατικοποιήσεων».

Την ίδια στιγμή εμφανίστηκαν και οι πρώτες διαφωνίες στους κόλπους της κυβερνητικής παράταξης, όπως διαφώνησε είναι εμφανιστεί και στο ΠΑΣΟΚ κατά τη διάρκεια «κοινωνικοποίησης» της ΑΓΕΤ. Ο ίδιος, μάλιστα, ο πρόεδρος της ΑΓΕΤ και πρόεδρος του Οργανισμού Ανασυγκρότησης Επιχειρήσεων Γ. Γιαννιούλης, με επιστολή του στον Κ. Μητροτάκη επιθύμησε βεβαιότητες, καταγγελίες για εκκλήση σκανδάλων, εναντίον κορυφαίων στελεχών της κυβέρνησης.

Επιχειρήσεις «καθάρια» σε βρώμικο πολιτικό φόντο

Όμορφος κόσμος, θήκες, αγελάδες πλάσμιες, είναι ο κόσμος της ελεύθερης οικονομίας, του εύλογου πλουτισμού, ο κόσμος των μονοπωλίων και του καπιταλισμού. Σαρκαστικά τα λόγια του ποιητή, έρχονται να επιβεβαιώσουν τη οσπία της κοινωνίας της ολλοθήμες, εκεί που όλα αγοράζονται και όλα πωλούνται, ακόμη κι η ηθική, η αξιοπρέπεια και η εντιμότητα. Εκεί που η έννοια του ελεύθερου ανταγωνισμού είναι συνώνυμη της εξαγοράς, της μίζας και της «απορροχής».

Θάλαρα τα λόγια, επικαιρο όμως, καθώς οι πρωταγωνιστές της πολιτικής ζωής στην «κοινωνία της αποβίωσης» φροντίζουν πάντα να τα επιβεβαιώνουν μέσα από την καθημερινή πρακτική. Τελευταία ευκαιρία για να διαπιστώσουμε «του λόγου το αληθές», το μεγάλο σκάνδαλο που έλασσε στην Ιταλία, όπου κορυφαίοι παράγοντες της πολιτικής σκηνής αποκάλυψαν ότι «τα επιβήτορα» από τον Όμιλο Φερουτί, επίλεκτο μέλος του οποίου είναι και η Calcestruzzi, του γνωστού ως Λορέντζο Πανταζούλα. Εκείνου, δηλαδή, που αγόρασε την ΑΓΕΤ ΗΡΑΚΛΗΣ από το ελληνικό δημόσιο, φέρνοντας στην επιφάνεια ένα άλλο σκάνδαλο — ελληνικό αυτήν τη φορά — εκείνο της αποκρατικοποίησης μεγάλων βιομηχανικών μονάδων της χώρας, όπως είναι ο «ΠΑΛΜΟΣ» σε διπλάνες στήλες.

Βρωμιά, λοιπόν, η πολιτική ζωή στη γεννητική μας Ιταλία. Γνωστό θα πει κανείς, αν φέρει στο νομο της παμπάλαιες ιστορίες με τη μορφή και τη μοσική στού «P-Z». Όμως, όπως και να έχει το πράγμα, όταν οι ιστορίες αυτές έρχονται στη δημοσιότητα μέσα από επίσημες καταγγελίες και με αποδεικτικό στοιχεία, τότε οι διαστάσεις που παίρνουν οι

εξελίξεις, οξείζει τον κόπο να εξεταστούν πιο αναλυτικά.

Βεβαίως η υπόθεση έχει και μια άλλη — εξίσου σημαντική — πλευρά. Γιατί έρχονται στο φως τόρα αυτές οι υποθέσεις. Πώς όλοι τόσο τόσα χρόνια υπηρέτησαν πιστά ένα σύστημα, ανακαλύπτουν ξαφνικά ότι εκείνοι που τους κυβερνούσαν, δεν ήταν παρά μια συμμορία από «βρώμικους» μάζωδες.

Το πράγμα έχει την εξήγησή του. Στην Ιταλία είναι πλέον κοινός τόπος ότι το παραδοσιακό σχήμα πολιτικής διακυβερνήσεως δεν μπορούν ν' ανταποκριθούν στις νέες ανάγκες του κεφαλαίου. Έτσι μπήκαν σε εφαρμογή τα «μεγάλα μέσα».

Το σχέδιο αποσταθεροποίησης μέσω σκανδάλων όπου και αν εφαρμόστηκε, έχει τα ίδια χαρακτηριστικά. Μίζες, κατασπατάληση δημοσίων χρημάτων, απόρριψη λογαριασμοί στην Ελβετία, φυνδικοί στη Νότια Αμερική, αποκλεισμός μέσω του Τιπού. Ξερίψιμη μίσης ανάλογες ελληνικές καταστάσεις το σερβό αυτό.

Κύριος στόχος στο παρόν στάδιο είναι το Σοσιαλιστικό Κόμμα της Ιταλίας, το οποίο προσπαθεί — ανεπιτυχώς — να γίνει μαζικό κόμμα, το μόνο όμως που κατάφερε, ήταν να γίνει το κατεχόμενο κόμμα παραγωγής σκηνών για τη διακυβέρνηση της χώρας.

Στην υπόθεση εμπλέκεται ο Όμιλος Φερουτί, η δεύτερη πολιτική δύναμεια και από τις μεγαλύτερες παγκοσμίως. Ελέγχει στρατηγικούς τομείς, όπως ενέργεια, ηχητική βιομηχανία, φάρμακα. Είναι η έκτι στον κόσμο αυτορρυθμιζόμενη, με απόλυτο έλεγχο του παγκόσμιου εμπορίου αεροπλάνων και η μεγαλύτερη ιδιωτική πετροχημική βιομηχανία της Ιταλίας.

Το σκάνδαλο της Ενιμόντ, εταιρείας του Ομίλου Φερουτί σε κατοικημένη με το παλιό όριο, την οποία εξαγόρασε το παλιό κράτος το 1990, αποδίδοντας στον Φερουτί 4 τρία. Αιρέτες, δεν έχει διαλευκανθεί. Πολλοί όμως υπηφύριζον ότι το 1990 (χρόνος της εξαγοράς) θα έκλανε με ελλειμματό το ποσό των 5 τριας εκατομμύρια για πρώτη φορά, ενώ άλλοι λένε ότι η πετροχημική βιομηχανία αποδίδει στην πολιτική γραφειοκρατία περίπου 500 δισ. λιρέτες ετησίως μίζες.

Ενας μάλιστα από τους μανιάτρες του Φερουτί, με ιδιαίτερες σχέσεις με χρηματοπιστωτικούς κύκλους των ΗΠΑ, ομολογούσε ότι το 1990 έδωσε μια βολίτσα με 200 εκατ. λιρέτες ως προεκλογική ενίσχυση στη Χριστιανοδημοκρατία. Πρόκειται για μια ομολογία, που ίσως κινήσει φούτη τη σφοδρά την πενική διαδικασία.

Η ανάμιξη του Ομίλου Φερουτί στο σκάνδαλο έχει ιδιαίτερη σημασία και για την Ελλάδα, όπου η Calcestruzzi είναι πλέον το σφραγικό της ΑΓΕΤ. Όμως οι Φερουτί ελέγχουν ήδη και την «Ταμμέν Φρανς», δηλαδή την «Χέλιμ», ενδιαφέρονται άμεσα για την Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης, ενώ μέσω της τράπεζας Ξαν Πόλο του Τορίνο φέρνεται ως υποψήφιος αγοραστής της Ιονικής Τράπεζας, την οποία η ελληνική κυβέρνηση έχει ανακωκώσει ότι θα «ιδιωτικοποιήσει» μέσα στο 1993.

Καλά, λοιπόν, θα κάνουν, όσο φέρνουν τους Ιταλούς απετανέντες στην ελληνική οικονομική ζωή, να το σκεφτούν με περισσότερη Γιάτ μεσοίτη. Πατοβόλας να ξεφυλάξει ότι στην ΑΓΕΤ έδωσε μίζες, αλλά στην Ελλάδα δεν τον πήλασσε κανείς, τα μάτια μας όμως έχουν δει τόσα, σε σημείο που κάθε υποψία να είναι δικαιολογημένη.

Οι εγκαταστάσεις της ΕΛΙΝΤΑ στη μέγιστη της ιδιωτικοποίησης εδώ και πολύ καιρό

Ο κύκλος των

Η υπόθεση των σκανδάλων της ΑΓΕΤ και της... μητρικής Calcestruzzi έφερε στην επιφάνεια και ένα άλλο διαρκές σκάνδαλο, που συντελείται τα τελευταία τρία χρόνια στην ελληνική οικονομική και πολιτική ζωή: αυτό βέβαια στο ξεπουλήματος ζωτικών, κερδοφόρων και ισχυρών κρατικών βιομηχανικών μονάδων στην ιδιωτική πρωτοβουλία.

Πρόκειται για ενέργειες, που όπως πολλοί φορές έχουμε τονίσει, οδηγούν σε μαρμαρό την ελληνική βιομηχανία να είναι ανεργική χώρας εργαζομένων — δημιουργία νέων Αυστρια είναι στις άμεσες προτεραιότητες της κυβέρνησης, που έχει αποφασίσει ότι ο παραγωγικός ιστός της χώρας πρέπει να αποδιοργανωθεί.

Οπωσδήποτε όμως, είναι και εκ του πονηρού οι ενέργειες αυτές, καθώς οι ελλογές πληρωμάτων, οι ανάγκες για ρουφεκία και άλλες προεκλεκτικές παροχές πολιτικοκρατών και η ύστερη στήριξη από τα μέλη των φορολογικών εσόδων δεν είναι τέτοια, που να παρέχει στην κυβέρνηση την άριστη κινήσιμη. Πρέπει να βρεθεί ρευστό και ο μέγος τρέσιμο μέσα στο αβέδωτο είναι να πουληθεί η κρατική περιουσία. Το γεγονός ότι αυτό είναι

καταπορφικό για τη χώρα, δε φαίνεται να πολυστασχολεί τους κυβερνητικούς εκκερόφους. Αν μάλιστα σκεφτείται ολλοθήμες οι απόψεις και στην εξαβλίωση, πράβλημά τους. Εμείς τη δουλειά μας να ξεπουλάμε...

Οστόσο, σκάνδαλα αποτελούν και οι ίδιες οι διαδικασίες που επέλεγνται για το ξεπουλήματα και τα «επιχειρήματα», που πρόβλεψε η κυβέρνηση, να να στρίψει τη θέσις της. Για τα διωλιτογία Απορροπήσεις π.χ., η κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι παύει την κερδοφορία τους (αυτή δεν αμφισβητείται), βρίσκονται υπερέματα από τις δικαστικές υποχρεώσεις τους. Όμως, οι συνολικές υποχρεώσεις των ΕΛΔΑ από την επίδοξη εκκαυθόνιση, που πραγματοποιήσαν — και τα κατέστησε τα πιο σύγχρονα στην Ευρώπη — είναι 49 δισεκατομμύρια δραχμές. Την ίδια στιγμή, μόνο οι φάρμακες των εταιρειών εμπορικής κατεύθυνσης προς το ΕΛΔΑ ανέβαιναν στο ποσό των 20 δισ. δρχ., χωρίς να υπολογίζονται η αξία των άλλων ΔΕΚΟ, όπως η ΔΡΗ, ο ΟΤΕ και η Ολυμπιακή.

Αιτίσλο κάτος
του ηλεκτρικού
Πρόβλητα για τη νοσημο-

εγάλων επιχειρήσεων

έξω οικόπεδο

Ατσαρίνα, πρόχειο να ολοκληρωμένο, ήταν η κυβερνητική αντίδραση. Έλασε άμεσα τις διαφυγές που είχαν εκδηλωθεί, τοποθετώντας στη θέση του κ. Ευθ. Χριστοδούλου τον εκλεκτό των βιομηχανών κ. Στ. Μάνο και στη θέση του κ. Γιαννάκου τον τότε πρωθυπουργικό σύμβουλο κ. Γ. Παπαγεωργίου.

Πολύ σύντομο ο κ. Μάνος έφερε σε πέρας τη διαδικασία ξεουλιτισμού της ΑΓΕΤ στην πολιτική Calcestruzzi, στη συμβολική τιμή των 107 δακ. δραχμών, όταν η αξία του οικόπεδου ήταν πάνω από 300 δακ. Την ίδια τιμή είχαν και οι άλλες επιχειρήσεις, που ήδη πουλήθηκαν ή που ενδιφερόντο να αγοράσουν οι ξένοι πολυεθνικές.

Από άσος τα τάρτα αναφέρθηκε, γίνεται φανερό ότι τόσο με τις «κονιακωποιήσεις», όσο και με τις αποκρατικοποιήσεις, αυτεπαιθέτως και συντελείται το μεγαλύτερο πολιτικοοικονομικό σκάνδαλο των τελευταίων δεκαετιών.

Προκειτά για τη μεγαλύτερη ληστεία σε βάρος των εργαζομένων, του ελληνικού δημόσιου και της ελληνικής οικονομίας γενικότερα. Πιοσα από αυτές τις πολιτικές βρίσκεται η λειτουργία της υπηρεσίας που τα εμπορεύματα από το μεγάλο κεφάλαιο.

Το σκάνδαλο, συνεπώς, δεν είναι και δεν πρέπει να αναζητούνται οι επιμέρους πλευρές της πολιτικής των «κονιακωποιήσεων» ή των «κονιακωποιήσεων». Σκάνδαλο είναι — και εκεί πρέπει να αναζητηθούν οι ευθύνες — η ίδια αυτή η πολιτική. Και οι μεγάλοι ένοχοι πρέπει κάποτε να πληρώσουν.

ΤΣΙΜΕΝΤΑ ΧΑΛΚΙΔΑΣ

Αντί ανάπτυξης η εκκαθάριση

Ενώ η υπόθεση της ΑΓΕΤ και το σκανδάλου πώλησης της στους Ιταλούς έρχεται και ενδυνάμει στην επιφάνεια, μια άλλη πτυχή της ιστορίας είναι η τύχη των Τοιμέντων Χαλκίδας. Η διοίκηση, σύμφωνα με το Ημερησίον της Εθνικής Τράπεζας, κ. Μ. Βροντούδου, οδηγείται σε εκκαθάριση. Και όμως, πριν από λίγους μήνες οι κυβερνητικοί παράγοντες διαβεβαίωναν ότι οι Ιταλοί θα ήταν οι επόμενοι ιδιοκτήτες και ότι κομμάδι περίπτωσης να κλείσει η εταιρεία δεν υπήρχε.

Το Τοιμέντο Χαλκίδας συνδέθηκε με την ΑΓΕΤ το 1990, όταν η Εθνική Τράπεζα, ως ο μεγαλύτερος πιστωτής, αποφάσισε την πώληση της υπερεκμεταλλεύσης της. Τον Απρίλιο του 1991 ανακοινώθηκε ότι το Τοιμέντο Χαλκίδας θα πουληθεί στον Calcestruzzi, που πλειοδοτούσε στο σχετικό διαγωνισμό.

Την ίδια περίοδο σε εξέλιξη βρισκόταν και η διαδικασία πώλησης της ΑΓΕΤ. Η Calcestruzzi, σύμφωνα με πληροφορίες, όσκιες έναν ιδιώτη εκκλιόμο προς την Εθνική Τράπεζα και το ελληνικό δημόσιο, δηλώνοντας ότι θα υπαγόρευε συμβόλαιο για το Τοιμέντο Χαλκίδας, μόνο αν πάρει και την ΑΓΕΤ.

Γνωστή είναι και η ουβένεια. Η Calcestruzzi εκτόπισε τους άλλους υποψήφιους αγοραστές της ΑΓΕΤ και σπείκτες έναντι αμειβόμενου τιμήματος τη μεγαλύτερη ελληνική τοιμεντοβιομηχανία. Από τότε, όμως, η ιταλική εταιρεία οραίνεται να κατοβάσει το τίμημα για την αγορά των Τοιμέντων Χαλκίδας, με αποτέλεσμα η εταιρεία να οδύει προς την εκκαθάριση και το κλείσιμο.

Ηθικό και να καταλογιστούν ευθύνες. Κυρίως σε ό,τι αφορά την Εθνική Τράπεζα, που στην περίπτωση του Τοιμέντου Χαλκίδας εμφανίζεται στον πώληση, ενώ στην ΑΓΕΤ εμφανίζεται ολόκληρο το βέβαιον η Εθνική Τράπεζα δεν είναι ένα τυχαίο πιστωτικό ίδρυμα, αλλά ο βασικός διαχειριστής της δημόσιας περιουσίας. Συνεπώς, οι οποίοι χειρισμοί της οργάνωσης και εννομοιώνονται πλήρως με τις εκκρίσεις κυβερνητικές επιλογές.

Με όλα αυτά, πάντως, μια μεγάλη ελληνική τοιμεντοβιομηχανία οδηγείται προς εκκαθάριση και εννομοιώνονται πλήρως με τις εκκρίσεις της αποκρατικοποίησης. Και στην περίπτωση αυτή, η βλάβη των εθνικών συμφερόντων δε θα είναι ανατρέψιμη. Μόλις λοιπόν θα πρέπει να αναζητηθούν ευθύνες και γι' αυτό το νέο σκάνδαλο.

Ενα διαρκές σκάνδαλο — το ξεπούλημα των κερδοφόρων και στρατηγικής σημασίας κρατικών παραγωγικών μονάδων — οδύει προς την ολοκλήρωση του

Τα ρουφιεία έχουν το δικό τους λόγο στην ιδιωτικοποίηση των ΕΛΛΑ

γαμένων βιομηχανιών

νη του Ελλήνου πολιτε απολύτως και η κυβερνητική ισχυροποιή, για το θέμα του ξεπούλησματος των νέων σταθμών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας. Οι σταθμοί αυτοί θα κατοικειοποιούν με κόστος τουλάχιστον διπλάσιο από αυτό της ΔΕΗ. Οι ιδιότητες θα παράγουν ηλεκτρική ενέργεια με κόστος διπλάσιο από της ΔΕΗ. Και η διήμη αυτή διαφορά θα κληθεί να την πληρώσει ο κρατικός προϋπολογισμός, δηλαδή ο σπλος κτοναλάτης. Προκειτά για γεγονός, που σφαλίζει και επισημό η κυβέρνηση, ενώ ισχυρές είναι οι αντίρρησης από αυτές τις επιλογές ακόμα και από τη διοίκηση της ΔΕΗ, την οποία έχει διορίσει η κυβέρνηση, όπως για παράδειγμα τον περίπτωση της κατοικειοποίησης της κατοικειοποίησης της νέας μονάδας του Λαυρίου. Η διοίκηση της ΔΕΗ έδωσε την κυβέρνηση προ των κυβερνητικών, Ιαχυροί, όμως, ευθυνώνη κωκλι πείζουμ για την εκκαθάριση της κατοικειοποίησης στην Τράπεζα και τον «κονιακωτικό» φίλο κ. Κιροστάκη. Ανάλογο γίνονται και η περίπτωση της μονάδας στο Σπιδροκόστρο, η οποία θα χρησιμοποιεί φυσικό αέριο. Η μονάδα αυτή θα οδύει σε κτοναλάτη, στην οποία συμμετέχει η μεγαλύτερη φορτιστής Λατρείας.

Γιο στήμενες διαδικασίες μολιών και οι εργαζόμενοι στο Ναυπηγείο Σκρομαγικό και όπως φαίνεται έχουν δικαίω. Η ΕΤΒΑ, που προκλήσει διαγομνός και κάλεσε τους ενδιαφερομένους να υποβάλουν προποφους αναφορά στην προκήρησή ότι η ίδια δε δεομειεται να υποστηρίξει τα περσοικά στοιχεία και την οικονομική κατάσταση των ναυπηγείων. Καλεί, μάλιστα, τους ενδιαφερομένους ο κόνουμ με δική τους ευθύνη την οπτισημ και με βάση αυτή, να δώσουν τις προποφους. Και το εργατόμο που προκήρησε είναι: Πάς μέσο σε 20 μέρες (τόση ήταν η προδομεία), ένας ιδιώτης θα κάνει το ξεκαθάρισμα, που δεν είναι τίποιας μίνης το κροτς — ώστε να καταλήξει σε δεσμευτική προποφου. Κάς είναι οι αιγομυρί ότι ο υποψήφιος αγοραστής θα δώσει πραγματικά στοιχεία. Μήπως είναι καλύτερα να εμμενιστεί την πραγματική οικονομία και να οναθείς ανάλογο το τίμημα; Εκτος από ο αγοραστής έχει ήδη βρεθεί και η συμφωνία έχει ήδη κλειστεί.

Το κερσορικό «Μιάστριζον»

Ολοταξί προς την ιδιωτική φορησίση φέρνει κοτή ριζιμ

πική Αεροπορία, όπως επιτάσσεται το πνεύμα του Μασοστρίζ. Στην περίπτωση αυτή, δύο δογμούν ότι δε εμμομν στεί το μοντέλο που η κυβέρνηση επέλεξε και για το ξεπούλημα του ΟΤΕ δηλαδή εκκαθάριση του 49% των μετοχών και του μόνιμζμεν ο ιδιώτης.

Οι πληροφορίες λένε ότι η ΕΟΚ συμφωνήσει στη ρύθμιση των ελλειμμάτων της «Ολιμυστρίζ» — που οναρχούνται σε 300 δισεκατομμύριο δρχ. — ώστε η επισημζρη να εκκαθαρηθεί κοτμή από μζρη. Το ποσό δε κερλεθεί από αυτές τις διαδικασίες, θα το δομμε ολιμυστρίζ, κοδός στους προοατομολογούς της Κοινότητάς είναι η μζρηση των οπδομών των εργαζομένων και οι περσοές δρομολογίες, ώστε ν' ανδοεί ο δρομός για το ξένα μζρηθέρμο που επιμμομ ζήτημα να διαχωρηθούν κοτμή και στις ηηρικές εσοδοκοκοκώ.

Τέλος, σύμφωνα με όλες τις ενδομζεις, στην τελική έκδοση βρισκόταν οι διαπραγματεύσεις για το ξεπούλημα της ΕΑΙΝΤΑ, της «Πειραιώς - Πλατρικής» και της «Κερσοποκός Λαδοποκώου», έτσι για να ολοκληρωθεί ο «κύκλος των γαμένων βιομηχανιών» για την ελληνική οικονομία

ΔΕΛΤΟ ΚΙΝΗΣΗΣ ΑΓΟΡΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1982-1992

ΕΤΟΣ	ΕΠΙΤΡΑΦΕ ΑΝΕΡΓΙΑΣ	ΑΝΑΓΕΤΑΣ ΑΠΟΛΥΣΕΩΝ	ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ ΣΤΕ ΕΡΓΑΣΙΑ	ΕΠΙΜΟΡΦΩΜΕΝΟΙ ΣΤΕ ΕΡΓΑΣΙΑ (Διπλώμα)	ΥΠΛΗΡΕΤΗΣ (Διπλώμα)	ΠΟΣΟΣΤΟ ΑΝΕΡΓΙΑΣ
1982	30.470	31.897	24.486	33.101	82.630	5,0%
1983	33.540	29.565	22.484	39.360	89.360	6,4%
1984	33.156	28.276	22.685	32.673	109.380	6,3%
1985	36.683	26.231	21.978	36.777	132.602	7,4%
1986	4.668	26.231	24.217	32.321	140.979	7,6%
1987	42.670	31.356	26.866	38.242	140.074	7,5%
1988	31.217	29.312	23.620	34.620	115.648	6,9%
1989	33.715	23.380	20.026	32.384	147.233	7,0%
1990	34.240	23.380	20.026	32.384	147.233	7,0%
1991	29.118	21.570	27.682	37.129	206.785	8,3%
1992	32.337	24.429	28.100	35.858	201.685	8,2%

ΜΕΙΟΣ ΕΤΗΣΙΟΣ ΟΡΟΣ ΙΑΝ-ΑΕΚ 1982-1992

ΕΤΟΣ	ΕΠΙΤΡΑΦΕ ΑΝΕΡΓΙΑΣ	ΑΝΑΓΕΤΑΣ ΑΠΟΛΥΣΕΩΝ	ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ ΣΤΕ ΕΡΓΑΣΙΑ	ΕΠΙΜΟΡΦΩΜΕΝΟΙ ΣΤΕ ΕΡΓΑΣΙΑ (Διπλώμα)	ΥΠΛΗΡΕΤΗΣ (Διπλώμα)	ΠΟΣΟΣΤΟ ΑΝΕΡΓΙΑΣ
1982	14.052	17.847	16.308	23.861	65.643	3,2%
1983	17.097	16.766	34.385	38.102	61.647	3,8%
1984	21.238	18.214	39.014	36.126	71.216	4,1%
1985	25.364	18.645	39.061	31.620	88.973	5,1%
1986	26.415	17.780	41.084	35.879	110.660	6,1%
1987	26.415	17.780	41.084	35.879	110.660	6,1%
1988	24.024	16.078	44.215	33.793	115.360	6,0%
1989	24.622	16.741	47.520	33.675	118.621	5,9%
1990	22.668	18.085	48.922	31.810	140.230	6,4%
1991	27.771	19.972	45.172	36.419	173.138	7,3%
1992	28.038	20.015	45.133	39.843	184.658	7,6%

Πάνω από 240.000 απολύσεις το 1992

Το στοιχεία για τις απολύσεις κατά το 1992 έδωσε πρόφαση στη δημοσιότητα το υπουργείο Εργασίας, φροντίζοντας όμως να παραλείψει τους απολυμένους από την Αντιβιομηχανική, και άρα τους είναι εποχικά άνεργοι, όπως π.χ. κάποιες οικοδομώ. Άνεργοι ακόμα παντελώς είναι οι μέρη προβλήτων των λοβρομταναστάτων, οι οποίοι σύμφωνα και με επίσημα στοιχεία, είναι ξεπεράσει τις 500.000. Ετσι η ενεργημένοι άνεργοι φτάνει το 7,6%, έναντι 7,3% το 1991. Πάντως, η Στατιστική Υπηρεσία οναείζει το ποσοστό στο 9% ενώ πικντά στην πραγματικότητα βρισκόταν οι απολυμένοι των συνδικατών, που λένε ότι η ανεργία έχει ξεπεράσει προ πολλού το 10%.

Παρά όλα αυτά και σύμφωνα με το ελληνικό στοιχεία του υπουργείου, οι απολύσεις μέσα στο 1992 έφτασαν τις 240.156 και ο μέσος όρος κάθε μήνα τις 20.113, δηλαδή 800 απολύσεις κατά εργάσιμμο μέρο.

Οι ενεργημένοι στις καταστάσεις του ΟΑΕΔ άνεργοι ανέρχονται σε 184.658 (ποσοστό 7,6%), έναντι 173.198 το 1991 (ποσοστό 7,3%), δηλαδή οι ενεργημένοι άνεργοι αυξήθηκαν κατά 6,6%. Στο ίδιο διάστημα οι επιδοτούμενοι άνεργοι μόλις που φτάνουν στους 80.843. Ο ρυθμός εγγραφών νέων νέογών ήταν 28.038 κάθε μήνα και οι τοποθετήσεις σε εργασία 45.133, στοιχεία ίσως περισσότερο από όλο διαβλήσιμμο.

Ειδικότερα για το μήνα Δεκέμβριο, τα στοιχεία αναφέρουν 201.687 ενεργημένους άνεργους (ποσοστό 8,2%), έναντι 206.785 το 1991 (ποσοστό 8,3%), ή άλλα λόγους, μειώση. Τον ίδιο μήνα οι απολυμένοι φτάνουν στα 24.000 (δηλαδή 977 κάθε εργάσιμμο μέρο), πρόποφους στις καταστάσεις του ΟΑΕΔ 32.337 ενώ άνεργοι και τοποθετήθηκαν σε εργασία 28.100. Οι επιδοτούμενοι υπολογίζονται άρα σε 195.858.

Η ασκήμις οσύντησιον στον απομ

Με μεγάλες απεργιακές κινητοποιήσεις, στις 25 Φλεβάρη και στις 11 Μάρτη, οι οικοδόμοι όλης της χώρας διεκδίκησαν τα δίκαια αιτήματά και έδειξαν ποιος είναι ο πραγματικά αγωνιστικός δρόμος για την ικανοποίησή τους.

«Ο κλάδος που μετά τον πόλεμο στην Ελλάδα έκανε τα καλύτερα μέγερη, πολιτικές και νοσοκήμια, σήμερα αποκαλείται προκλητικά από τον πρωθυπουργό "προνομιαγός", ενά ανεργία αυξάνεται. Ποιος όμως από τους κυβερνήτες έκανε τα παιδιά του οικοδομώ; Υπουργοί και βουλευτές τα κάνουν...»

Με τα λόγια αυτά ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας Οικοδόμων ξεσηκώσε τους οικογενεργατικούς στην πλατεία Κόνιγγος, το πρωί της 25ης Φλεβάρη. Λίγες μόνο μέρες πριν, ο πρωθυπουργός είχε απευθύνει μια μεγάλη πρόκληση στους δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενους του κλάδου, αποκαλώντας τους «προνομιαγούς», με περισσότερα από αυτά που πρέπει δικαιώματα, τα οποία φυσικά πρέπει να περιπούν.

Στην πρωθυπουργική αυτή πρόκληση ο κλάδος απάντησε με δύο μεγάλες κινητοποιήσεις στις 25 Φλεβάρη και στις 11 Μάρτη, καθώς και με τη συμμετοχή του στην πανεργατική απεργία στις 18 Μάρτη. Απάντησε ακόμη και σε αυτούς που θεωρούν το εργατικό κίνημα «καταρτημένο για την αναρρίχησή τους στην πολιτική εξουσία και υπερχρόνιο να τη χρησιμοποιούν ως ρόλο «καλοκάδομο» για τις μικροπολιτικές τους σκοπιμότητες.

Έμεινε το δικό μας δημοκρατικό να κάνουμε από την πρώτη μέρα που ανέλαβε αυτή η κυβέρνηση, συνέχεια ο Ν. Ζαχαριάκης. Είπαμε ότι ο μόνος δρόμος είναι ο ενωμένος αγώνας. Δεν παίρνουμε, λοιπόν, μέρος σε αυτού του είδους τις διαδικασίες, που έχει αποφασίσει η πλειοψηφία της διοίκησης της ΓΣΕΕ.

Στη συνάντησή των εκπροσώπων των εργαζομένων με τον υπουργό Εργασίας κ. Αρ. Κωνσταντό, στις 25 Φλεβάρη, ο τελευταίος ανέπτυξε τη γνωστή του τελευταία κινήση κατά φιλοκλίμα των «μεγάλων έργων που πρόκειται να γίνουν», ως αποτέλεσμα των αναμενόμενων χρηματοδοτικών από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

Τη ίδια μέρα έγιναν μεγάλες κινητοποιήσεις οικοδόμων και στη Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Αγρίνιο και Λαμία. Οι οικοδομοί όλης της χώρας έδωσαν ένα αγωνιστικό ραντεβού για τις 11 Μάρτη στους δρόμους της Αθήνας.

Χαρακτηριστικό της διεκδικητικής κινητοποίησης ήταν η μεζένη συμμετοχή απεργών από την επαρχία στη συγκέντρωση και στην πορεία στο υπουργείο Εθνικής Οικονομίας. Χιλιάδες οικοδομοί από τα Γρεβενά ως τη Ρόδο, από τη Γιάννινα ως τη Λέριξη, από τη Θεσσαλονίκη, την Πελοπόννησο και τη Θεσσαλία έδωσαν το αγωνιστικό «παρά».

Στο υπουργείο «πολιμελής αντιπροσωπεία» αναπήγαμε με τον πρωθυπουργό κ. Αρ. Τασιλάκη, ο οποίος σήκωσε οριστικά απάντηση στα αιτήματα, δηλώνοντας ότι «ο αποσπαστής της κυβέρνησης δεν πρόκειται να αλλάξουν με οποιοδήποτε συλλυπητήριο». Φρόντισε όμως να ορίσει νέα συνάντηση με την αντιπροσωπεία σε λίγες μέρες, ήταν όμως πρόπονο μόνο να μην εννοηθεί. Στη θέση αυτή συνάντηση που πραγματοποιήθηκε στις 15 Μάρτη, ο κ. Τασιλάκης ήταν αυθεντής με τη σειρά του προς την κυβερνητική λογική, που συνοψίζεται στην παρατήρηση των όσων βρισκόμαστε απέναντί στο Ζαχαριάκη Νικητή. Δεκαετήθηκε όμως ότι θα γίνουν διαπραγματικές συζητήσεις για τα θέματα της κατοικίας και για το θέμα της παράνομης απαγόρευσης αλλοθιώσεων, με τη συμμετοχή και αρμοθιώδη «φόρων».

Οι οικοδόμοι απάντησαν αγωνιστικά, στις 25 Φλεβάρη και στις 11 Μάρτη, στα κηρύγματα του αποπροστατευμένου λαού και της σκοπιμότητας.

Τι βγαίνει με τον αγώνα και

«Μια απ' τα ίδια». «Τώρα δυναμικά να συγκροτούμε»

Ενα μετά τον άλλον η κυβέρνηση ψηφίζει νόμους και διατάξεις, που αφαιρούν δικαιώματα και κατακτήσεις 10ετίων και ένα πενήντα μετρώσε να μεταιώσει το ένα ανεργιακό μέτρο, ακολουθεί το άλλο χτυπήμα και τον άλλον. Κατακτά το δικαίωμα στη δουλειά, τη βελτίωση των συνταξών, τον ασφαλιστικό δικαιώματα κι άλλα κι έρχεται η κυβέρνηση σε περίοδο «έπισης» της σπινθηρίσας και ξεσηλωτικής επίθεσης, οι φίλοι της προέδρασης (έστωμα) για θεμελίωση οριστική, μείνουν της παροχής της συντάξης, τα είδη λαική καταναλωτική και τα τιμολόγια (νερδ, φως, τηλεόραση κλπ) στο ύψος.

Ο καταλόγος των ανεργιακών μέτρων και των αντισυνεπών δεν έχουν τελειωμό.

Στις απεργίες που πραγματοποιήθηκαν και πορείες στο αρμόδιο υπουργείο, οι απαντήσεις των υπαρχόντων είναι: Από γενικές αποστάσεις χωρίς αντίκρισμα, μετρητικά είδη, ακούγοντας ένακαλοσημειωμένα εργατικά του τύπου, «παι», «Τι βγαίνει με της απεργίες»; «Χάνουμε και μεροκάματο, όσα το 'χουμε».

«Η ασκήμις οσύντησιον από συνολόδομους: «Κάμ' μα από τα ίδια. Μόνο δυναμικά καταρρίβουμε να συγκροτούμε». «Μα μη φρονούμε, αν δεν μας αντιπούν δικτά και όχι να διασώσουμε ψυχή».

Σ' αυτή την κατάσταση δεν λείπουν οι αναμνήσεις και διάφοροι «καλοθελητές», που εκμεταλλεύονται την δικαιοαγνητικότητα των οικοδόμων, πίνε να τη σφραγίσουν κατά της διεκδίκησης του δικαίου και της Ομοσπονδίας και λέει: «Άντι να οργανώσουν αγώνες με το συνήθη», «Κάμ' τη κυβέρνηση», καλούν τον κλάδο σε διεκδικητικές χωρίς προοπτική. Λένε ότι άλλα, άλλα περιμένετε στα βράσια.

Τι θέλουμε να απαντήσουμε σ' αυτά και ποια πράξη πρέπει να ακολουθήσουμε;

Α ο ροήσισμος από το τελευταίο, δηλαδή «αγώνες, κάτω η κυβέρνηση, να πάμε».

1. Δεν πάμε με κυβέρνηση από ένα τμήμα-κλάδο εργαζομένων, αν δεν στήριξη από τη βέληση και την ενεργητική έκφραση της πλειοψηφίας των εργαζομένων και των πολιτικών δυναμικών και όχι

μόνο.

2. Αν έτσι έχουν τα πράγματα, τότε αυτός ο προοστατευτικός της πάσης αντικειμενικά δυσκολία το πρόγραμμα της ανεργιακής πολιτικής της κυβέρνησης, αφού προσαποκαλείται άλλοι, απομονώνεται ο αγώνας σε άλλους στόχους και εφάρσεις, που καταπνίγει τον παρρητικό συσχετισμό και αφήνει στο σπυρδαλωτό 1' ανεργιακό μέτρα να περνούν από την άλλη. Μπορεί αυτό, ο αγώνας να υποσωρευσει ευρύτερες δυνάμεις και πόλη αντίσταση μέσα από την οποία — πάλι — μπορεί να φέρει άμεσα ή μερικό αποτέλεσμα, να αντιστηθεί η πολιτική και τακτική συνειδητή για την ανάγκη βαθύτερης και ριζοσπαστικής αλλαγής και τη δημιουργία συσχετισμού κινήσεων να τη πραγματοποιήσει.

Οι καθοριστές αυτής της όσμησης και οι παοαδοί τους «καλοθελητές» άλλο έχουν στο νου τους. Οι πρώτοι να πραγματοποιήσουν το εργατικό κίνημα, το κίνημα των οικοδόμων και από κοινωνικά, ταξικά κίνημα να μεταρριπεί σε μόνιμο που θα τους φέρει στην κυβερνητική εξουσία, έχοντας εξασφαλίσει από τους προκάτοχους «κρούσιμα» από ανεργιακό μέτρα και νόμους, παροχών ασφαριστικών και κοινωνικών δικαιωμάτων. Ταυτόχρονα, να διασφαλίσει το κίνημα σε ομοθυμαδόν και αντιπολιτευόμενων και όταν καταρρίβουν την κυβερνητική εξουσία, τότε πάλι από την άλλη: «Παραλόγους γέμους» — δεν φροντιστήσουν την έκταση του προβλήματός». «Τα βράσια άλλα διαλυμένα» και άλλα γινώσται. Και να πάλι μπορεί αναλλά να την «ανάγκη», την «εξήγησή» και να πάλι η αντιπαλότητα: «Κάμ' τη κυβέρνηση», «Οι άλλες», «Βυθιστεί τη χώρα στο χάος, μην λύση και υπηρχει να παραμυθιέται».

Ο δεύτερος, οι «καλοθελητές», πιστεύουν πως οι υπηρχεί, τους θα εκπληρώσει από τους παρρητικούς τους καλοθελητές, και θα γλιτώσουν κάποια καλά, θα βολέψουν αυτοί και τα παιδιά τους σε κάποια θέση και τη ζωή τους βάλει στη μη υπηρχουσόντων με κάθε είδους υπηρχεί, απειροπία, υποτέμνηση, διάσπαση, οικοθνήση των αγώνων. Τα γινώσται προσηγομιακά και τα (όχι) από τους τυφλούς «καλοθελητές» της κυβέρνησης. Μόνο που αυτή τη φορά τα «κακό» λυγισμένα και η μάζη της οργάνωσης να κινήσει απόσταση στους αγώνες, στο κίνημα.

«Τι βγαίνει με τον αγώνα της απεργίας»; Πράγματι, αν κινώμε έναν «πάλμ» υλοθώση των αγώνων, το πετύχαμε και η γέμωσα, στα 2 τελευταία χρόνια, τότε θα μετρήσουμε ότι έχουμε κίνημα και γινώσται πάλι υλοθώση και μεροκάματο αγώνων. Είναι έτσι.

Αυτό ο υλοθώσιμος — το μέτρημα — είναι λάθος.

Πρώτο λάθος: αν δεν αντιβρωθώσεται τα χρόνια της επίθεσης στα δικαιώματά μας και δεν αναμνηθώσεται, δεν ανεργισώμε... σκεπτικώς πόσα από τα δικαιώματα που διατηρούμε ακόμη, ανατοθωθώσεται, ασφαλιστικά κοινωνικά εργατικά, θα μας έχουν μείνει. Η διατήρησή τους είναι αποτέλεσμα των αγώνων. Έχουμε την πρόσφατη εμπειρία. Μας πήγαν να ουνάηται στο 85 με την απογοητευτική των Βαρκών και δεν της πλάσε της κυβέρνησης. Κοιμήσαμε το 58 του Βοθώου των Βαρκών, τυπολογώσαμε και 1% από 300 ένσημα υλοθώση από τα 4.500 ένσημα, να προσηθώσεται άλλο 200 ένσημα από ασθένεια - επίδοσή, στην κρίση ασφαλείας και ο χρόνος αναπηρίας να μετρήσει χρόνια ασφάλειας. Δεν έρχεται η κυβέρνηση ότι στόχος της ήταν να καπεί εντελής το Βοθώο.

Δεύτερο λάθος: οι αγώνες, διεκδικηθέντες δεν έχουν πάντα άμεσο αντίκρισμα και αποτέλεσμα. Υπάρχουν αιτήματα που τα διεκδικώσουμε χρόνια και πετύχαμε τη λύση τους εν έσσημα μια μέρα του αγώνα. Επίσης όμως διατηρούμε την ταυτότητα και εμπνευσμένο. Ο κυβερνητικός ποταμός και στην αποηγηθώση μας.

Τρίτο λάθος: σ' αυτές τις συνθήκες έχουμε και μερικές μετρήσεις, αθέματα, ορισμούς, επιτυχίες.

Τροποθώσθηκε ο νόμος για την εφαρμογή του βιβλίου και τον εσώμωμο μόνος σε εφαρμογή, Εργαζομένοι από 1.1.1993 ο νέος τρόπος υλοθώσιμος της ασφαλείας στις συντάξεις και το οικοδομικό έσοδο. Να αναθεωρηθώσεται οι μετρήσεις επιτροπής ελέγχου.

Τέταρτο λάθος: η επισημή μάζη στους αγώνες υλοθώσεται την κυβέρνηση να αναθεωρηθεί την άσκημή της στήσης στο επίδομα και να αναθεωρήσει. Δεν το πήραμε τους μετρήσεις. Πιστεύουμε όμως, ότι η έκταση των αγώνων και η ανάγκη, θα υπηρχώσεται την κυβέρνηση να αλλάξει θέση με ορισμένους.

Μελέτο και προέβη την επίκτηση των αγώνων πάλμ και άλλα.

Πρώτο λάθος, που δεν μετρώμε, είναι: Το γεγονός, ότι μετρώμε κληρά, ανεργιακά, ασφαλιστικά κοινωνικών δικαιωμάτων και κατακτήσεων παίρνοντας σε όλες τις χώρες, κυρίως της ΕΟΚ, είτε την κυβερνητική βέληση την κατώτατη ασφαλιστική, η μετρητική, υλοθωθώσεται, σοσιαλδημοκρατικές ή συντηρητική. Αυτό ουνάηται, κυρίως γιατί προσηθώσεται καταρρίβεται η κατάσταση και γινώσται μετρήσιμα τα ομοιοθώσεται χώρων και οι λεγόμενοι ασφαλιστές και

Ρυθμιστικό του κοινού

Τις επεργίες μας

σοσιαλιστές υπακούονται στην κυριαρχία του. Έτσι και ο' αυτές τις αγώνες των εργαζομένων παίρνει το χαρακτήρα αντίστασης και άμυνας για τη διατήρηση των δικαιωμάτων με απώλειες. Και αυτές οι αγώνες έχουν την εμπιστοσύνη τους στον αγώνα τους, εμπιστοσύνη τους περφορτές, περσιάζουν οι περσιάζει στα κοινωνικά, εργατικά και οικονομικά δικαιώματα, μετατρέποντας τα συνδικάτα σε συμμαχίες, στον τρόπο που ταλαίπωροι και ληϊστέυους τους εργατές.

«Πάμμι αν' τα ίδια. Μόνο δυνάμει καταλαβαίνω, να συγκρούομαι». «Να μη φύγωμαι από το υπαργείο, αν δεν μας απαντήσουν θετικά».

Ας μιλήσουμε καθαρά. Τι εννοούμε «δυνάμει να συγκρούομαι». Νο κατέβουμε με γκαζόνες να εγγυώμαστε τις πάλες. Και που θα τα ρίξουμε. Στις ζυγαριές των υπαργείων, Στο καταστήμα; Στους αστυνομικούς. Που.

Στη δεκαετία του 1960, είναι αλήθεια ότι εγγυώθηκαν και πάλες από οικοδόμους, γιατί όμως; Ουδέποτε ακούα τα χρόνια τα αλλήλα δεν κατέβηκαν οι οικοδόμοι σε απεργία για να εγγυώσουν περφορτία. Την απεργία την πραγματοποιήσαν και τότε δικαίωμά τους, όπως διαφοροποιήσαν που δεν υπήρχε, την ενδοχή στα βαρέα. Τώρα στα βήματα τότε κ.ά.

Πριν αρχίσει η συγκέντρωση — όταν επισημαίνονται — έπαιρτα το κλήμα μόνον τους οικοδόμους, αρχίζω οι αλληλίες. Οι οικοδόμοι τότε αντίθετα — μόνον με όλο το μέτρο και με πάλες. Πότε δεν χρησιμοποιήθηκαν πάλες, ενάντια σε κτίρια, καταστήματα. Αυτό ήταν έργο γινάσιον να δώσουν τα παραρτήματα και των προφορτώνων.

Τώρα τι θα κάνουμε, θα ζητήσουμε να γινώσκουμε 30 χρόνια πίσω στα κράτος του αστυνόμου, του παραρτήματος, να επανορθώσουν το ίδιο.

Τότε γιατί οι αγώνες των «πληθών» για το δικαίωμα στην απεργία, τη διαδίκαια.

«Να μη φύγωμαι, αν δεν μας απαντήσουν θετικά, να μείνουμε στο υπαργείο...»

1. Πόσο και πότε ώρα θα μείνουμε. Ας πούμε τη μισή αλληλία. Στην πορεία οραμένα αναδεικνύονται θέματα της συγκέντρωσης και στην πορεία. Οραμένα «πλά» να κατεβήσουν οι αντιπροσώποι δεν περσιάζουν ούτε να μείνουν τι έγινε. Ούτε πάλες, είτε η δικίωση να μείνουμε για μία ώρα ή τρία τέταρτα, να διαπραγματευθώ, εννοεί όλοι υπαργείοι ή κανείς δεν θέλει ώρα, αρχικά μετά από 10-15

λεπτά φεύγουν. Αλλά, οι συμμαχισμοί αυτοί μόνον σχεδόν όλοι και μετά από δύο ή τρεις ή και τεσσάρους ώρες επιμένουν οι αρμόδιοι στην άμυνα αποδοχής των απτήτων, μετά τι θα κάνουν. Θα μείνουμε κι άλλοι. Πόσο θα μείνουν; Και μετά, την επόμενη φορά θα είναι πιο ανεξαρτησία το ήρθα και η πιο περσιάζει. Τότε θα περσιάζουν οι απαντητές. Αυτό θα γίνει. Και τις διακόσιες στήλες δε μας χρειαζόταν ενότητες που θα απολυμαίνονται την πάλη μας και θα προβάθουν απογοητεύσεις. Σκεφθήκατε τότε τι θα γίνει; Γενική επίθεση από την κυβέρνηση για την απεργία κι άλλων δικαιωμάτων και σταδιακά κομμά αλληλία για λύση των προβλημάτων μας.

Αλλά οι απαντήσεις με γινώσκω. Τα μετρώσουμε και να δομεί όλο το χρόνο που θαμιάται στα ίδια, από τους αγώνες των οικοδόμων κι άλλων κλάδων. Πόσο αγώνες με «δυναμικές» μορφές συγκρούσεων, καταλήψεις και διάκριση παραρτήτων σε υπαργείο είχαν αποτελέσματα. Σίγουρα δε θα ποίμα κανένα, αλλά λίγες φορές. Σε μετρώσουμε όμως οι αυτές τους αγώνες πολλές απογοητεύσεις αναδείχουν το κίνηματος και χάσιμο κατακτήσεων. Προσπαθών έρχασιν εκείνοι οι αγώνες που είχαν μορφή δυναμική, αλλά δεν είχαν μισή συμμετοχή και ευρύτερη κοινωνική αποδοχή. «Όχι λοιπόν μορφές εκτόνωσης των προσημάτων». Άρα προσημάτων, γιατί οι μορφές για δυναμικές αναμετρήσεις, αυτές από τους επιπτώσεις τυφλώματα, είναι φανατικές αγαναχτισ, έτοιμοι να δώσουν και την ζωή τους για το ίδιο.

Με όσα είπαμε παραπάνω, δεν απορριπτόμε κανένα μορφή. Απορριπτόμε μόνον, εκείνες που έχουν κατά του τους έγκλημα, απολάττω χωρίς λύση. Απορριπτόμας και τις καταλήψεις και την παραρτήματα στα υπαργεία με και ένα κώμα. Τις αλληλίες παραρτήματα και διαμαρτυρίες, την καταλήψη στήλη κάθε φορά, με πιο προσημάτων. Νο σναχίει τη δικαίωση, να συμβάλει στο αποτέλεσμα και να θινά μόνον τη συμμετοχή προσημάτων. Είναι μορφές που τις χρησιμοποιήσαμε θετικά. Πέντε μορφές ακρότητας, αναλύσει ότι η πιο δυναμική μορφή και αναμετρήση είναι η μισή συμμετοχή. Με μισή συμμετοχή στην αγώνα, καταλαβαίνω οι αρμόδιοι και υπαργείοι. Η ένταση, η επιμονή και η αντίση πάλη φέρνουν λύση και άμυνα αποτελέσματα. Σ' αυτά τα άμυνα θα συνεχίζουμε και ο' αυτές τις δυναμικές μορφές απτήτων στην απεργία και τη άμυνα να νικήσουμε. Άλλος δρόμος δεν υπάρχει.

Το δημοψήφισμα ήταν απάτη σκοπιμότητας

Η εφημερίδα μας, «ΠΑΛΜΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ», ποτε δεν εκρυμνε την ταυτότητα της. Είναι γνώμη και θέση για τις πολιτικές εξελίξεις στη χώρα μας, γιατί αυτές επηρεάζουν και καθορίζουν τη ζωή, το δικαίωμα των εργαζομένων, την πορεία του τόπου. Δεν εκρυμνε την ταυτότητα της με τα συμφέροντα των εργαζομένων, κυρίως του κλάδου των οικοδόμων, κόντρα σε κάθε πολιτική που στρέφεται ενάντια μας, ανεξάρτητα εφόσον το πλάσι την εφερομή.

Μάρτυρας αυτής της αλήθειας είναι το γεγονός ότι εξαίρετα και εκπληκτικώς ορισμένοι επικρίσεις σε βάρος της εφημερίδας μας από μέλη του Συνεδικούτου, διαφορετικών κλάδων, διαφορετικών κυβερνώντων πολιτικών περσιάζουν, ανέυθινα με τα ποιο κείμενα ακούσαμε την κυβερνητική εξουσία. Τώρα, που στην κυβέρνηση εξουσία είναι η ΝΔ, συνδέεται προκειμένου στο ΠΑΣΟΚ λέει: «Δεν σφαιρικό τους αγώνες, να πάει η κυβέρνηση» κ.ά. Όταν την κυβέρνηση ήταν το ΠΑΣΟΚ, ορισμένοι συνδέεται προκειμένου στο ΠΑΣΟΚ λέει: «Αντί των εργαζομένων η κυβέρνηση, να βρήκατε με την κυβέρνηση», κ.ά. Τώρα πάλι ορισμένοι συνδέεται προκειμένου στο ΠΑΣΟΚ λέει: «Αντί των εργαζομένων να προηβήται, δεν καταλαβαίνει τίποτα αυτή η κυβέρνηση».

Νο κίνηση αγώνες να πέσει αυτή η κυβέρνηση», κ.ά. Αντικειμενικά, τέτοιες ενέργειες απορροστανολισμού, οι συνδικαλιστικοί, οι συνδικαλιστές αυτοί, έτσι και λίγοι, ζητούν να μετατρέψουν τη συνδικαλιστική μας οργάνωση σε μηχανισμό, που θα προηβεί κάτι τα συμφέροντα του κλάδου, αλλά του κόμματος που ανήκουν και θα φέρουν τη διάσπαση στον κλάδο. Αυτό είναι το σκοπιμότητα, να τονη, γιατί αν το Συνδικατικό ενεργεί κάθε φορά, με σκοπό να ικανοποιήσει τη μία πολιτική παράση, η διαμορφοηθεί ή άλλη, την επόμενη φορά το ίδιο και πάλι λέει.

Οι αγώνες, η αντίσταση, ο χαρακτήρας, τα αήτητα και τα σφαιρικά καθορίζονται από το χαρακτήρα της κυβερνητικής πολιτικής και το σχετικό δυνάμεις, δηλαδή, τη μισή συμμετοχή και ευρύτερη αποδοχή.

Την πράξη αυτόν τον συνδικατικό, για ποιοί αυτοί οι συνδικαλιστικοί, στέλεχη της ΠΑΣΚΕ, ήρθαν κόντρα στην απεργία της δικτατορίας του Συνδικατικού του Γεν. Επιβουλή της Ομοσπονδίας, προσημάτων στην οργάνωση του δημοψηφισματος, που έφτιαξε η πλειοψηφία του ΓΣΕΕ (ΠΑΣΚΕ, ΔΑΚΕ και ΣΥΝ) και καλούσαν τους οικοδόμους να πάρουν μέρος στο δημοψήφισμα, ενθαρρύνοντας απεργία και υπαργείοι σε βάρος των οικοδόμων. Αλλά μη σε πορεία αγώνων του κλά-

δου και την ημέρα της απεργίας, αντί να δραστηριοποιηθούν για την επιτυχία της απεργίας μας, δραστηριοποιήθηκαν για το συμφέρον του οικοδόμου στο δημοψήφισμα. Ένα δημοψηφισμα που γίνεται ακριβώς, για να μην αναπτυχθούν αγώνες, ν' αντιπερσιάζει θε το δημοψηφισμα σε μορφή αγώνα στις αγωνιστικές κινητοποιήσεις, που επιβάλλεται να οργανωθούν και να κηρυχθούν και δε γίνονται με ευθύνη της πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ ενάντια

Είχα ανεπιτημένη πάλες. Είναι επικίνδυνο κι αυτό το δείχνουν κάθε στήλη. Την ώρα που οι εργαζομέν με τους διάφορους πολιτικούς πολιτικούς εκπροσώπους, με το χάρη το ευκαυχώμενα, κάνουν γενική έφοδο στα δικαιώματα και τις κατακτήσεις των εργαζομένων, στερούν στους εργατές το δικαίωμα στη δουλειά, στις κανονικές κατακτήσεις, μας «γονάτιζουν» οι απεργίες, διαλύουν ωρμά, μας επιστρέφουν στο καθεστώς

Αντικειμενικά, τέτοιες ενέργειες απορροστανολισμού, σαν το περιφημο δημοψήφισμα, διευκολύνουν τα σχέδια και την πολιτική της κυβέρνησης, να περάσει τα ανεργιακά μέτρα κι ας φωνάζουν δυνατά για το αντίθετο.

στην κυβερνητική πολιτική, την απεργία, την επίθεση, κ.ά. Αντικειμενικά, τέτοιες ενέργειες απορροστανολισμού, σαν το περιφημο δημοψήφισμα, διευκολύνουν τα σχέδια και την πολιτική της κυβέρνησης, να περάσει τα ανεργιακά μέτρα κι ας φωνάζουν δυνατά για το αντίθετο.

Στην πραγματικότητα, τέτοιες μορφές, οδηγούν στον παραρτήμα με τα εργαζομένους, στην εννοιαστική και παράδοση της εργατικής τάξης στο σύστημα.

Πάνε να ενθαρρύνουν την αντίληψη, ότι είναι δε χρειάζονται αγώνες, αλλά να καταρροφώμε τις διαθεσιμότητες των εργαζομένων και τις απήψεις τους επιλεκτικά και η «ηθία τους» να τις καταθέσει στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων. Πίστευ όμως πιστεύει, ότι οι εργοδότες ή οι κυβερνήσεις θα μείνουν με τα τους ποίμα τι τραβήμα και τι βέλματα. Τι μόνον γλώσσα που καταλαβαίνω οι εργαζομέν και οι κυβερνήσεις, είναι αυτό που αγώνα και ότι δε θα τονη, όπως όλοι δε θα τονη, όπως όλοι επικινδύνων ή φερνικά και οι υποστηρικτές τους κηρυχόν τον συνδικαλιστικό κίνημα.

Αυτός που αγώνα και ότι δε θα τονη, όπως όλοι επικινδύνων ή φερνικά και οι υποστηρικτές τους κηρυχόν τον συνδικαλιστικό κίνημα, η εργατική τάξη, σφαιρικό να τους απομνησύνει να τους καταδικάσει και να βαδίσουν εναντίον στο δρόμο της ζωής.

του περσιζόμενου αιώνα, αυτοί οι συνδικαλιστές «ηθιζέται» να μην αγώνα για την οργάνωση «εκαυλώμενων» των εργασιών σχέσεων, των ατήτων και των μορφών πάλης. Δηλαδή, μας καλούν οι εργοδότες τις επιβλήσεις τη απορροστανολισμού και των πολιτικών εκπροσώπων.

Και γιατί όη, προσημάτων με τη στάση τους να εκπληρώσει οι εργοδότες και το κόμματος που ανήκουν της υπαργείων τους, καθώς και οι εργαζομένοι εταίροι να τους αποητήμουν ή' αυτές. Κι ορισμένοι αυτοί τους καταφέρνουν. Με ορισμένα, προσημάτων και σε εταίρους «μυθιζορροβόλησαν». Οι εργατές όμως δε βολώνονται και προσημάτων οι οικοδόμοι. Θα τους ξεπεράσουν, ακολουθώντας το δοκημένο δρόμο της ταξικής πάλης για τη δικαίωση.

Το γεγονός, ότι από 50.000 οικοδόμους στην Αθήνα, ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα της ΠΑΣΚΕ οικοδόμων, μερικές δεκάδες οικοδόμων, είναι ένα μυστήριον, που πρέπει να τους προσημάτων. Οι οικοδόμοι δε χρειάζονται οδικό, για να διακινώσουν την αγανάχτι, της απεργίας της ζωής. Την αντίθεση τους στην κυβέρνηση την εκπληρώνουν με αγώνες και να εργαζομένους αναλύσει, αλλά ύσως. Στην ενότητα η δύναμη, Στον αγώνα η νίκη.

Οι πρώτοι μήνες του 1993 ήταν πλάσιος σε ανατιμήσεις. Πρώτοι οι εργαζόμενοι προέβλεψαν να ανέλθουν από το κύμα ακρίβειας σε βασικά είδη διατροφής (γάλα, κρέας και τα αυστηρά προϊόντα), προσεβήσαν οι ανατιμήσεις στο λευκό υφασί, τα παπούτσια, τα ταξί, τα ασφαλιστήρια των αυτοκινήτων. Τα καύσιμα, που την Πρωτοχρονιά «ήλθαν» τα πάνω τους, αύξησαν από 10% επί της Ετήσιας - αλέξανδρον οκτώ περισσότερο το Γενάρη και το Φεβράριον. Παρά το γεγονός ότι οι διεθνείς τιμές ωραιοσαν πτωχή το Μάρτι, η τιμή της Βενζίνης ούσαρ άγγιξε τις 210 δρχ.

Η κυβέρνηση, πιστή στο δόγμα της νεοφιλελευθέρων πολιτικής, έθεσε από την 1η Φεβρουάριου σε εφαρμογή τις ταχύτερες αυξήσεις στο τιμολόγιο του ΟΤΕ, σε ποσοστό από 25% μέχρι

Αγώνια για την προστασία του εργατικού εισοδήματος

Το νέο κύμα ακρίβειας και ανατιμήσεων δεν αφήνει περιθώρια για παύση και υποχωρήσεις

και 700% (!), ένα άμεσος ανακοίνωσε και υπερβολικές αυξήσεις στο τιμολόγιο της ΕΥΔΑΠ, με πρόσημο τη λευκιά. Από την 1η Μάρτι ακριβώθη, μάλιστα, κατά 25% το τιμολόγιο του ΟΤΕ για την κάθε οπτική μονάδα, ενώ καταργήθηκε το όριο των 300 δωδων ανά μήνα. Και έπειτα αυξήθηκε σε τις τιμές των φαρμάκων και τα τιμολόγια της «Ολιμωσικής». (Οι αυξή-

σεις, είναι οι αρμόδιοι, δε θα είναι 25% - όπως γραφτική - αλλά... μόλις 13%).

Κύμα ανατιμήσεων, λοιπόν, που δε λείπει καθόλου, σε μη περίοδο που οι μισθοί και οι συντάξεις παραμένουν καθυμένως στο επίπεδο του 1992. Οι οικονομικές αυξήσεις των δημοσίων υπαλλήλων εξανεμίστηκαν από τις αυξημένες παρακρατικές ασφαλι-

«συνεισώσεις» στην εφάρμογή και το 1993 πολιτικές μείωσης των μισθών, κατά τα πρόσημα της παρούσης «αφάρδε» με αγύμω, ν' αγάστω...

Μπρωστά ο' αὐτήν την κατάσταση είναι κατανοητό ότι μόνο ένας δρόμος υπάρχει: αυτός της αντίστασης και του ενωμένου αγώνα, για μισθολογικές αυξήσεις, καλύτερες συντάξεις και ασφαλιστικές παροχές, για διεκδίκηση ανθρωπίνων ανδρών διαβίωσης και εργασίας. Τα συνδικάτα έχουν υποχρέωση σήμερα να προστατεύσουν το εισόδημα των εργαζομένων. Σε αντίθεση περίπτωση, όλοι θα εισπράξουμε το αντίτιμο των κυβερνητικών μεθευδίων. Ο αγώνας σε ενιατική κατεύθυνση, με και αυξημένη συμμετοχή προβάλλει πλέον μπροστά μας.

87,5 δισ δρχ. τα χρέη προς το ΙΚΑ

Να ποιο ευθύνονται για τα χάλια του ασφαλιστικού μας συστήματος. Μεγαλοβιομήχανοι και δημόσιο παρακτούνται και εκμεταλλεύονται παράνομα τις εισφορές των εργαζομένων

Στο ύψος-ρεκόρ των 87,5 δισεκατομμυρίων δραχμών εκτεθειθήκαν τα χρέη (άνω των 50 εκατομμυρίων δραχμών), που οφείλονται στο ΙΚΑ οι επιχειρήσεις και το δημόσιο, και ιδιαίτερό τμήμα, μέχρι το Φεβράριον του 1993! Χρέη που οφείλονται στη μη απόδοση των εισφορών, είναι δηλαδή κατά ένα μεγάλο μέρος, τους λεφτά, που έχουν κρατηθεί από τους εργαζόμενους, και που εκμεταλλεύονται επί πολλά χρόνια (ακόμη και από το 1983) να βιομηχανούν και το κράτος. Και να σημειωθεί ότι στο ποσό αυτό δε συνυπολογίζονται οι προσαυξήσεις, λόγω της μη έγκαιρης καθόληση των εισφορών εντός των νομίμων χρονικών ορίων.

Η κυβέρνηση, λοιπόν, έχει κάθε λόγο να είναι περήφανη για την πολιτική της απέναντι στο μεγαλύτερο ασφαλιστικό οργανισμό της χώρας και συνολικώδη να ζητεί αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών από τους εργαζόμενους, για να καλυφθούν ελλείμματα, που η ίδια δημιούργησε. Αλλιώς, όπως είναι σταλάντεμα προσηλυμένη στην παροχή πάσης φύσεως ασυλίας στους μεγαλοεφορτίτες του δημοσίου, στους φοροφυγάδες και στους οσοροκλέτες, δε θα μπορούσε να αφήσει απροσπέστους τους αστονυχίστες της εισφοροδιαφυγής. Μάλιστα μέσα σε 8 μήνες, από τον Ιουλιου του 1992 ως σήμερα, τα χρέη των μεγαλοεφορτίτων προς το ΙΚΑ αυξήθηκαν κατά 8,6 δισ. δρχ.

Μεταξύ των μεγαλοεφορτίτων προς το ΙΚΑ περιλαμβάνονται τραχινά ονόματα του ΣΕΒ, στον οποίο προβλέπει η κυβέρνηση για την ανάκαμψη της ελληνικής οικονομίας. Και όχι μόνο αυτό, αλλά και το ίδιο το κράτος «αρμύει» τον ήρωτα χιλιάδων εργαζομένων, που βλέπουν τους μισθούς τους να μειώνονται, λόγω της αύξησης των εισφορών, όμως τα λεφτά τους δεν πηγαίνουν στα βήματα Δεκάδες επιχειρήσεις του δημοσίου και ευρύτερου δημοσίου τομέα «προσώνουν» το ΙΚΑ με άρκετο διακεκομμένους κάθε μήνα. Εξέχουσα θέση μεταξύ αυτών κατέχει το ίδιο το υπουργείο Οικονομικών, του οποίου ο επικεφαλής κ. Στ. Μάνος διαρρηγνεί τα μιστά του για την κατάσταση που είναι ο ΙΚΑ. Δεκάδες επιχειρήσεις του 1991 ανήλθαν σε 476 δισ. δρχ., η ίδια δεν παραλείπει όμως να χρωστέσει στο ΙΚΑ 675 εκατ. δρχ. Ενώ τα νοσοκομεία (το υπουργείο Υγείας δηλαδή) χρωστέσει πάνω από 150 εκατ. δρχ!

Επιπλέον, θέλει να θυμίσουμε, ότι η Διεύθυνση Ιδιοκτητικών τομέα κατόχων ο γνωστός Φοροεγνήτης του ΣΕΒ, ο καρποβιομηχανός ο ΚΑΡΕΛΛΗΣ, Η ΑΣΜΕΤΛ (γιατί έτσι της φέρουν...), ο κ. Παναγιώπουλος του ΜΟΤΙΒΟ (που σημαίνει μύδα) και άλλοι επώνυμοι και πλειοψηφία, που δεν κάνουν ποτέ τον κόπο να χρωστέσουν τα υπερέβητα τους, έστω οι προκείτοι για χρέη στην εφορία και στο ΙΚΑ. Και όχι μόνο αυτό, αλλά μας πήραν ειδηση και οι ξένοι, με αποτέλεσμα, μεταξύ των μεγαλοεφορτίτων να περιλαμβάνονται και η προέβια της Σουωδικής Αραβίας (αυτή με τα πετρέλαια που τους ασπαστανούσι! Χειρότερα από «πανανία» δηλαδή

ΑΠΑΝΘΡΩΠΗ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ

Και τους κλέβουν, και τους κοροϊδεύουν...

Τη βαρβαρότητα της κυβερνητικής πολιτικής παίρνουν και οι απάχκοι της δουλειάς

Η πιο απάνθρωπη πλευρά της κυβερνητικής πολιτικής έκανε την εμφάνισή της απέναντι στους συνταξιούχους. Οι απόκοχη της δουλειάς, οι άνθρωποι με τα γκριζά μαλλιά και τις πολλές δεκαετίες στην πλάτη, εισπράτταν εκτός από την πολιτική άγριας λιτότητας και την κοροϊδία των υπουργών.

Ετσι, ο υπουργός Εθνικής Οικονομίας Στ. Μάνος, κατέθεσε σχέδιο νόμου, με το οποίο επιβαλλόταν τον γνωστό «κοροΐση» του 4+2% στις συντάξεις ενος εκατομμυρίου συνταξιούχων. Σε μια εποχή, που το εργατικό εισόδημα εξαναμιέται από τις συνεχείς ανατιμήσεις και την ακρίβεια στην αγορά, η κυβερνητική απόφαση να δώσει νίγουλια στους συνταξιούχους, για να περάσουν το υπόλοιπο της ζωής τους μέσα στην αβεβαιότητα, στο έρχος και τη μετρίεια. Και, μάλιστα ο ίδιος, απαντώντας σε αντιπροσωπία που τον επισκέφθηκε, δήλωσε κινκικά ότι η οικονομική πολιτική δεν αλλάζει... έχουν δικίο.

Το 4+2%, λοιπόν, που απορροπεί στο έργο τους εργαζομένους στο δημόσιο τομέα, εκπεκνείται και στους συνταξιούχους του ΙΚΑ, του Δημοσίου, τους υπαλλήλους των ΝΠΔΔ και τους σπιδροδομικούς. Σύμφωνα μ' αυτό, οι συν-

τάξεις του 200.000 δρχ. (ακαθάριστο ποσό), θ' αυξηθούν κατά 4% από 1.1.1993 και κατά 2% από 1.7.1993. Συνεπώς, χορηγείται μισή επίσημα αύξηση, που δεν ξεπερνά το 5,04%, ενώ για τις συντάξεις του 200.000 και πάνω δε χορηγείται καμία αύξηση.

Στην εισηγητική έκθεση, μάλιστα, δε διατάσσον να αναφέρουν όποτε τις αποφάσεις αυτές ιλασκείται η κυβερνητική πολιτική στον τομέα των συντάξεων, μη πολιτική που είναι εναρμονισμένη με τους γενικότερους στόχους σταθεροποίησης της οικονομίας διασφάλισης της ανταγωνιστικότητας και περιορισμού του δημοσιονομικών ελλειμμάτων.

Τις πιο οδυνηρές συνέπειες ασφαλίως θα έχουν οι 650.000 συνταξιούχοι του ΙΚΑ, από τους οποίους το 60% παίρνει την καλύτερη σύνταξη (74.000 δρχ.), ενώ το 25% παίρνει ποσά χαμηλότερα και από τα καλύτερα όρια (μειωμένες ή αναπληρωτικές συντάξεις).

Στη συνάντησή με τους συνταξιούχους, ο κ. Μάνος δεν έβγαλε λέξη στις παρατηρήσεις για τα χρέη των μεγαλοεφορτίτων προς το ΙΚΑ. Και πώς να μιλήσει άλλοιως, όταν το ίδιο το υπουργείο του χρωστέσει 489 δισ. δραχμές στο έργο τους εργαζομένους στο οικονομικό πόρος, για να δώσει αξιοπρεπείς συντάξεις.

Πάντως, και οι άλλες κατηγορίες συνταξιούχων δε γλίτωναν από την κυβερνητική. Και όχι

μόνο δε γλίτωναν, αλλά οι αρμόδιοι παράγοντες έστειλαν ανακοίνωση, με την οποία τους κοροϊδεύουν κι από πάνω. Ετσι, το υπουργείο Υγείας - Πρόνοιας ανακοίνωσε τις αποδοχές της Επιτροπής Τιμών και Εισοδημάτων, λέγοντας ότι θα δοθεί αύξηση μέχρι 11% στις συντάξεις ως 200.000 δρχ. και στα εράπια. Μετά, βέβαια, περνούσε στις δεκαετήσιες, μιλώντας για 4,5% το Γενάρη και 4% τον Ιουλιου (δηλαδή 6,3% στο σύνολο του έτους). Και, μάλιστα, έβγαλλε τους συνταξιούχους του ΙΚΑ, του Δημοσίου και άλλους, που τους πάλει ο άλλος υποκορήσι, ο κ. Μάνος. Συνεπώς, το 11% μπορούν να το δώσουν φορείς κύριας ασφαλίσης ανταποασπλιόμενων, μόνο εφόσον γίνει αντίστοιχη αύξηση των εισφορών και με την προϋπόθεση ότι δε υπάρχουν μέτρα, που θα αποδυναμώσουν τη δυνατότητα αυτών των φορέων.

Ετσι, για παράδειγμα, το ΤΕΒΕ, που είχε μόλις ανακοινώσει να δώσει 20% αύξηση στις οικίρες συντάξεις, που δεν μπορεί να κάνει κάτι τέτοιο και είναι υποχρεωμένο να προσαρμόσει στο 11%.

Ο κ. Σιούφας, μάλιστα, υπερασπιόμενος της κυβερνητικής πολιτικής, είπε ότι δεν πρέπει να αυξηθούν πολύ οι συντάξεις, για να τις «προστατεύσουμε» από τον πληθωρισμό! Μα, αλήθεια, που ζητάει κανείς τέτοια προστασία;

Εκρηξη κερδών των βιομηχάνων

Ενώ το λαϊκό εισόδημα συρρικνώνεται και η ακρίβεια εξανθιμίζει τις υποτιμημένες αυξήσεις μισθών και συντάξεων, τα κέρδη των επιχειρηματιών αναμένεται να αυξηθούν το 1993, κατά 18-20%!

Την ίδια στιγμή, που — (όπως αναφέρεται σε διπλάνες στήλες) — όλες οι προβλέψεις δείχνουν πως το 1993 θα είναι χρόνος δραστηριών συρρικνώσεων των λαϊκών εισοδημάτων, άλλες προβλέψεις, επίσημες αυτή τη φορά, φέρουν τα κέρδη των βιομηχάνων και επιχειρηματιών να κόνισαν νέο όραμα. Σύμφωνα με την έκθεση που υπομνημάει η Εθνική Οικονομία για την κατάσταση της ελληνικής οικονομίας, τα κέρδη των επιχειρηματιών το 1993 θα σημειώσουν πραγματική αύξηση (σε αποπληθωρισμένες τιμές) κατά 5,4% έναντι αύξησης 4,8% το 1992. Σε ονομαστικές τιμές, δηλαδή, θα αυξηθούν 18-20%, αν επαληθευθούν οι προβλέψεις για πληθωρισμό στο 13% για το σύνολο των επιχειρήσεων. Όπως είναι εύλογο, οι

μεγάλες επιχειρήσεις θα αυξηθούν τα κέρδη τους κατά πολύ μεγαλύτερο ποσοστό. Τα κέρδη αυτά μεταφορτώνονται σε εκατοντάδες διακατομμύρια δρομικές και αποτελούν υφασμάτινη απόδειξη των ευρωπαϊκών επιπτώσεων, που είχε και συνεχίζει να έχει για τη «μεγάλη ιδιωτική πρωτοβουλία» η οικονομική πολιτική της μονόπλευρης λιτότητας. Η απειλευθέρωση των τιμών στην αγορά, η συρρίκνωση των μισθών και οι φοροαπαλλαγές στα κέρδη, αποτελούν ακριβώς το πνέμα αυτής της πολιτικής, που εσφαλμένα με συνείδηση η Νέα Δημοκρατία.

Ετσι, για μια ακόμη χρονιά, οι βιομηχάνοι θα αυξηθούν το ποσοστό που παίρνουν από την πίτα του Ακαθάριστου

Εθνικού Προϊόντος, παρά την αποχή τους από τις επενδύσεις, που οι ίδιοι έχουν υποσχεθεί να πραγματοποιήσουν. Πού καταλήγουν αλλιώς αυτά τα τεράστια κέρδη. Μια ποσά, αλλά, από τις ροζές της Ελλάδας. Είναι χαρακτηριστικό ότι οι καταθέσεις των Ελλήνων στο εξωτερικό όλο και ξεπερνάει το 17. δισ. δολάρια, ενώ οι ιδιωτικές επενδύσεις κατά το 1992 παρέμειναν στάσιμες (αύξηση κατά 0,6% έναντι του 6% που προέβλεπε η κυβέρνηση). Και στο όνομα αυτών των επενδύσεων είχε διακυλευθεί η προκλήτική μερομηνία του συνταξιακού φορολογικού κέρδων, την ίδια στιγμή που η κυβέρνηση επέβαλε νέες φορολογικές επιβάρυνσεις στους εργαζόμενους.

	1989	1992	ποσοστό αύξησης (%)
ΑΣΠΙΡΙΝΗ	59	144	144
ΑΜΟΞΙΛ (αντιβιοτικό)	263	990	107
ΦΕΝΤΟΞΙΝ (βιταμίνες)	185	372	101
ΟΚΟΥΑΖΟΛΙΝ (σοφ/κό)	449	691	133,9
ΑΝΤΑΛΑΤ (καρδιά)	1.757	2.298	30,4
ΝΑΤΡΟΞΙΝ (περυσιστικό)	374	615	64,6
ΑΟΡΤΙΑ (κυκλοφορικό)	985	1.229	42
ΛΕΡΟΛΙΝ (δύσπνοια)	581	983	69,2
ΝΙΤΑΚΤΑΡΙΝ (αντιπληθωτικό)	458	776	69,4
ΙΒΑΝ	14	267	183,6
ΦΥΣΙΚΟ ΟΡΟΣ	244	369	51,2
ΛΙΠΑΝΟΛΙ (ολοκληρωτή)	986	1.916	94,6
ΜΠΕΚΣΟΞΙΝ (βιταμίνες)	166	305	83,7
ΒΕΝΙΛΕΚ (πλάσμα)	1.414	2.403	70,2
ΜΙΚΑ ΜΑΓΝΙΚ (πρωκτικό)	206	360	74,7
ΜΕΦΕΡΖΙΝ (αιμοστατικό)	204	396	74,5
ΕΣΑΛΕΝ (δυσκοιλιτικό)	173	347	100,6
ΕΣΑΛΕΝ (αντιυποφωσφοκό σπαστικό)	254	426	67,7
ΖΑΝΤΑΚ (έλεος)	2.163	3.381	56,3
ΑΦΕΡ ΦΟΛΙΚ (απόρρο)	184	262	42,4
ΟΤΙΑ (σπαστικός)	111	204	83,7
ΣΙΝΚΟΝΤ (αντιβιοτικό)	942	1.951	68,9
ΝΟΟΤΡΟΠ (ενέργ.)	1.131	1.970	74,2

Απαγορευμένο είδος θα είναι σε λίγο τα παυσίπονα και τα αναλγητικά

Ανατιμήσεις δρομικίας στην αγορά

Αποκαλυπτική για τις διαθέσεις των βιομηχάνων και των επιχειρηματιών σε σχέση με τις αυξήσεις λαϊκών κερδών, είναι η τακτική που ακολουθούν τα τελευταία χρόνια, ώστε οι ανατιμήσεις να περνούν κλιμακωτά, χωρίς να προκαλούν μεγάλες αντιδράσεις από πλευράς καταναλωτών. Για παράδειγμα,

ΕΙΔΟΣ	Ποσοστό αύξησης
1. ΑΠΟΡΡΥΠΑΝΤΙΚΑ	5,36%
2. ΒΟΥΤΥΡΑ - ΛΙΠΗ	5,33%
3. ΒΡΕΦΙΚΕΣ ΤΡΟΦΕΣ	7,9%
4. ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΜΑ	4,14%
5. ΖΑΧΑΡΗ	1,9%
6. ΜΑΛΛΙΝΑΤΙΑ	5,71%
7. ΚΟΝΙΣΜΕΡ	5,24%
8. ΚΟΝΙΣΜΕΡ	3,57%
9. ΠΑΝΕΣ	1,1%
10. ΠΟΤΑ	3,31%
11. ΡΙΖΙ	5,10%
12. ΕΛΑΙΟΥΝΑ - ΕΛΑΙΟΥΝΑ	5,10%
13. ΤΥΡΙΑ	2,23%
14. ΜΑΡΤΙΝΑ	5%
15. ΧΥΜΟΙ	11,63%

* Σύμφωνα με τα στοιχεία των Εθνικών Στατιστικών Υπηρεσιών.

Το φαρμάκι της απειλευθέρωσης

Σε πλήρη εξέλιξη βρίσκεται το τελευταίο διάστημα κυβερνητικό σχέδιο για απειλευθέρωση των τιμών των φαρμάκων (από τα ελάχιστα είδη που παραμυθούν ακόμη σε καθιστικές διατάξεις). Σύμφωνα με το σχέδιο αυτό, σε πρώτη φάση θα απειλευθωρούν οι τιμές των φαρμάκων, που προμηθεύονται οι κλινικές και τα νοσοκομεία από τα φαρμακεία.

Η εφαρμογή αυτής της απόφασης, όπως είναι φυσικό, θα επιφέρει μεγάλη επίδραση στους καταναλωτές και θα αποτελέσει την πρόβα του «τενερέλα» για επέκταση της απειλευθέρωσης και στα φάρμακα που προμηθεύονται τα νοσοκομεία από τους φαρμακοβιομηχάνους. Και είναι χαρακτηριστικό ότι στους κυβερνητικούς κύκλους κυκλοφορεί η άποψη πως θα αποτελέσει θετική εξέλιξη η απειλευθέρωση και της τιμής των φαρμάκων, με την οποία αυτό πωλούνται στους ασφαλισμένους του ΙΚΑ και των άλλων ασφαλιστικών ταμείων. Είναι λοιπόν τα φάρμακα στις ορέξεις των φαρμακοβιομηχάνων, σκοπεύει να τα σπρώξει η κυβέρνηση. Εγει φροντίσει άλλωστε, την τε-

Μέχρι και 144% έχουν αυξηθεί τα τελευταία τριετία οι τιμές των φαρμάκων, παρά τους κυβερνητικούς ισχυρισμούς για αυξήσεις μόνο κατά 35%. Την πλήρη απειλευθέρωση των τιμών επιδιώκει η κυβέρνηση.

Λευταία τριετία, να ανεβάζει στα ύψη τις τιμές, για τις οποίες όμως, ισχυρίζεται ότι αυξήθηκαν μόνο κατά 35%. Είναι άρα αρνηστικώς οι αυτιμωχοί ή κάτι άλλο «πνοητικό» συμβαίνει...

Σύμφωνα λοιπόν με στοιχεία που παρασώθηκαν στη Βουλή, η φαρμακευτική διπλώση στη χώρα μας, από τα 128 δισ. δρχ. το 1989 ανήλθε στα 260 δισ. δρχ. το 1992. Δηλαδή στην τριετία είχαμε αύξηση κατά 103%. Μια αύξηση που μπορεί να οφείλεται είτε στην αλλαγή της αύξησης της καταναλωτικής, είτε στην εκτίναξη της τιμής των φαρμάκων, είτε και στα δύο μαζί. Πάντως, λυσιμειώνοντας υπεύθυνα την εντεινόμενη επικρατία της καταναλωτικής, μάλλον η έκρηξη των φαρμακευτικών δαπανών πρέπει να αναζητηθεί στην εκτίναξη των λαϊκών τιμών. Και όμως, όπως είπαμε, η κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι από το 1990 επιβλήθηκαν αυ-

γεγονός ότι δεν υπάρχει ένα φερόμενο σύστημα κοστολόγησης, ζήτησε να δοθούν από τις αρμόδιες υπηρεσίες τιμές σε μια σειρά προϊόντων, τα οποία εμφανίζονται ως νέα και πρωτοκυκλοφορούντα. Οι τιμές αυτές είναι κατά κλίμακα πολλαπλασιαστές των παλιών σκευασμάτων, της ίδιας ή παρόμοιας χρήσης. Περιπτώσεως που είπαμε ότι η «νεοεπιταρκετών από αυτό περιορίζεται στην αλλαγή της ετικέτας και του ονόματός.

Ενα τελευταίο που πρέπει να επισημανθεί, είναι ότι οι ελλείψεις φαρμάκων, που κάποιοι καιρούς εμφανίζονται στην αγορά, δεν είναι σχετικές με την επίλυση των φαρμακοβιομηχάνων, να ενδοχόν της εξαγωγικής — και συνήθως πολύ επικερδούς — δραστηριότητά τους σε βόρως του ομαλού εφοδασισμού της εγχώριας αγοράς.

Αλήθεια, μετά από τα στοιχεία που αναφέραμε, υπάρχουν ακόμη κυβερνητικά πρόγραμμα, που ισχυρίζονται ότι δεν ακολουθούν πολύ τα φάρμακα. Η εκκλήση πάντως θα ήταν, αν δεν υπήρχαν. Εγουν συνήθως να λένε ψεμάσια οι άνθρωποι.

Απόλυτη είναι η τακτική που ακολουθούν τα τελευταία χρόνια, ώστε οι ανατιμήσεις να περνούν κλιμακωτά, χωρίς να προκαλούν μεγάλες αντιδράσεις από πλευράς καταναλωτών. Για παράδειγμα,

Απόλυτη είναι η τακτική που ακολουθούν τα τελευταία χρόνια, ώστε οι ανατιμήσεις να περνούν κλιμακωτά, χωρίς να προκαλούν μεγάλες αντιδράσεις από πλευράς καταναλωτών. Για παράδειγμα,

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗΝ 25η ΜΑΡΤΗ

Το Επιστέμιο και Ο Διανοητικός Σολωμός

Η ακοή του Σολωμού έχει τις ρίζες της από την αρχαία καταγωγή της στο Σολωνα της Ν. Ιταλίας. Το αρχαίο της όνομα, στις αρχές του θαύσιου (715) ήταν Βαρβαλόνι. Αργότερα, ένας κλάδος της βρέθηκε στη Βενετία, όπου βίαιερα και ανέθεσε έναν άγιο, έναν πόππα και έναν άγιο, Τον Άγιο Σαράζο, τον Πατριάρχη Ιβράη Βιόλε και τον Δόγη Πέτρο Σολωμό, ο οποίος το 1026 άλλαξε το όνομα της ακοήσας από Βαρβαλόνι σε Σολωμόν.

Του Γιάννη ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ *

Τον 14ο αιώνα (1372 περίπου) βρισκόμασταν τους Σολωμούς σε εξέταση θέση μέσα στη Βενετοκρατία κράτος που κυβερνούσε την Κρήτη. Από εκεί, μετά την άλωση της Κρήτης από τους Τούρκους το 1669, έφυγαν και μετακίνησαν στη Ζάκυνθο.

Το Μάρτι του 1785 ο Γενναίο επέμειναν στους Σολωμούς τον ευγενικό τίτλο του Κύρη, λόγω μεγάλης προσφοράς τους στους πολέμους των Βενετοκρατών ενάντια στους Τούρκους στην Κρήτη, καθώς και για άλλες ολιγαρχικές υπηρεσίες τους προς τη «γαλιανότητα» Βενετία.

Ο πατέρας του Σολωμού γεννήθηκε το 1737 και το 1785 προέβηκε τη Μαρτίνα Κάννη, με την οποία απέκτησε συνολικά έξι παιδιά, από τα οποία έζησαν μονάχα τα δύο: ο Ροβέρτος και η Ελένη.

Ο Νικόλαος Σολωμός μαζί με τους ευγενικούς τίτλους που πήρε από τους Βενετούς, είχε και τα προνόμια του μοναχισμού της αριστοκρατίας του κανόνα, από τα οποία έκανε μεγάλη περιουσία.

Οι Σολωμοί άλλαξαν πολλές φορές το όνομά τους, μετά την πρώτη αλλαγή του από Βαρβαλόνι σε Σολωμόν, έγιναν Σολωμόν, Σολωμόν, Σολωμός και τέλος Σολωμός. Τα τελευταία επώνυμά τους, Σολωμός, χρησιμοποιήσαν και ο πατέρας και ο αδελφός του Σολωμού. Όταν δεν ο Σολωμός βρισκόταν στην Ιταλία (1808-1818) ή της σπουδών του, ο πατέρας σπούδαζε τον αναφέρονταν σαν Σολωμόν και Σολωμόν.

Ο Διονύσιος Σολωμός και ο κατά τέσσερα χρόνια μικρότερος αδελφός του, Δημήτριος, ήταν μέχρι το 1807 αδελφοί για τον πατέρα τους με τη μητέρα τους Αγγελική Νικήλ, που ήταν στην υπηρεσία του γέρο-Σολωμού, ο οποίος να μιλούσε με γέμο, με την Αγγελική Νικήλ, με μέρη που θάνατά του, το δυο νύφη αγαπημένο παιδά του. Πρέπει δε να σημειώσουμε ότι στο μεταξύ ο γέρο-Νικόλαος Σολωμός είχε αποκτήσει τα δυο παιδιά του από τον πρώτο γάμο του, γιατί ήταν καρμάρωνοι. Μετά το θάνατο του πατέρα τους όλη η περιουσία του περιήλθε

σταυς μικρούς, ενώ η κληρονομία τους ανατέθηκε με τη διαθήκη του Νικόλαου, σε επιτροπή κληδονών, με επικεφαλής το συγγενή τον Σολωμόν, Κύρη Νικόλα Μερσάδ, ο οποίος σήκωσε όλα τα βάρη της δικής του έκασε ο Ροβέρτος Σολωμός ενάντια στη διαθήκη του πατέρα του, με την οποία τον αποκλήρωσε ασπαστικά και καθίστασε μόνιμα κληρονομιάς τους μικρούς αδελφούς Διονύσιο και Δημήτριο. Η δική αυτή έλλειψε με κάποια συμβιβασμό υπέρ του Ροβέρτου.

Όσο ζούσε ο πατέρας του, ο Σολωμός ανατόρηκε σαν αρχοντάκι με ξεχωριστά δικαιώματα, κυρίως ιεραμηνούς, ανάμεσα στους σπουδούς ήταν οι ιεραμηνός Αντ. Κορράβιος, ο Αντόνιος Μαρτσέλος και ο Άββας Ζάντο Ροσί, ο οποίος με εντολή του Κύρη Μερσάδ, κληρονομία του μικρού Διονύσιου, τον μετέφερε στην Ιταλία, για να σπουδάσει.

Το αρχαίο αρχοντάκιλο έμεινε με μόνη πνευματική κληρονομία το ναύατο των δικαστών του και κυρίως του Μαρτσέλου, ο οποίος εν εξουσία έμεινε στην ευνοϊκή παιδική ψυχή του «yo όραση την ελευθερία και να μοσε την Έλλάδα, μνήμη που ο Σολωμός κράτησε στη σκέψη και τη συνείδησή του ως τα τέλος την πολυτάραχη ζωής του.

Στην Ιταλία μετά από μια αλόγιστη παρουσίασή του στα αντιπαρακά Λύκεια της Αγίας Αικατερίνης στη Βενετία, ο νέος κληρονομός του, Ζάντο Ροσί, τον μετέφερε στο δημακρατικό Λύκειο της Κριζιόνας, όπου φοιτήσε με εξαιρετική επιτυχία ως το 1816, όταν αποφοίτησε επί αυτό και γράφηκε στο Πανεπιστήμιο της Πεδίας, που την εποχή εκείνη ήταν λιγνά δημακρατικών ιδεών και φωτεινά κληρονομήματα.

Την περίοδο αυτή των σπουδών του στην Ιταλία, ιδιαίτερα στο Πανεπιστήμιο της Πεδίας, ο Σολωμός διαμόρφωσε ολοκληρωμένες δημακρατικές αντιλήψεις για όλα τα εθνικά, πνευματικά, γλωσσικά πρόβλημά του ευρωπαϊκά και ελληνικά δημακρατικά κινήματα, γεννήθηκε που τον εφέλησε για την κατανήνη θέση του στο βασικό πρόβλημα της Ελληνικής Επανάστασης του 1821. Επειδή στη την Ιταλία ο Σολωμός γνώρισε στην Ελλάδα (Ζάκυνθο) ολοκληρωμένως «καρμάρωνο», υπεροπαστής της Λευτεριάς και της ανεξαρτησίας και του Λαϊκού - εθνικού πάληθου των λαών της Ευρώπης και φυσικά και της Ελλάδας.

Στην Ελλάδα ο Σολωμός γνώσε, χωρίς να πάρε το διπλόμα του της Νομικής, Αποκασίωσε που να ωφελητόμα τον έθεσε εκτός της εκπαίδευσης και όχι την τυπική δημακρατική αναγνώση του. Αρχαί άλλωστε δεν είχε σκοπό να σταδιοδρομήσει σαν δικηγόρος, η κληρονομία του πατέρα του του έφτασε για να τον διευτεί ζωή, ανάλογη με την κανονική του θέση.

Στην Ελλάδα γνώσε όμως πολύ πικραμένως,

γιατί αλόκληρα χρόνια οι κληδονές του ευγενούς τον είχαν ξεκομεί από την πατρίδα μόνα του, κατακορπαστών την αλληλεγγύη του μαζί της.

Με την επιστροφή του στη Ζάκυνθο ο Σολωμός βρέθηκε στο κέντρο του προεπαναστατικού ανταρσιακού κινήματος των Ερζοτήσιων και ιδιαίτερα της Ζάκυνθου, αλλά και στα κέντρα της κοσμικής κίνησης του νησιού. Ο Σολωμός γρήγορα προσφιλιώθηκε από τα μεγαλύτερα άσκαφά του Ροβέρτο στο εθνικό μνήματα της Φιλίας Εταιρείας και έγινε μέλος της των πρώτων άλλως καφά της επιστροφής του στη Ζάκυνθο. Το όνομά του βρισκόταν στον πίνακα των μελών της Φιλίας Εταιρείας Ζάκυνθου (1819-1822).

Το μνήματα της επανάστασης ο Σολωμός, παρά' όλα που τα «έπιανε» ακαθή από την Ιταλία, δούσε όμως να το υλοποιήσει αισθητικά - ποητικά, γιατί δυσκολεύεται με την ελληνική γλώσσα, όχι την φιλολογία, αλλά τη γραφή. Τους διατομήσις του αυτούς τους ξεπέρσσε μετά από επίμονες προπαρτές των φίλων του, σαν εκείνη του Μάτεου, που του υπέβαζε ότι:

Ως ποτέ φίλε η λήρα θα μένει αιωπητή. Να του παλόνια ο κράτος, όπου την παραλείπει.

Αλλά και η βράθεια και προπαρτή του Σ. Τρικούλη, που εκείνο τον καιρό βρέθηκε στη Ζάκυνθο με κυβερνητική αποστολή, ουτέλευσαν στο ξεθώρομα του Σολωμού να γράψει για την Επανάστασή του 1821.

Σημδιατικές φράσεις του ποιητή

— «Το τίποτα πρέπει να μάθει να θεωρεί εθνικόν ότι είναι αληθινόν»
— «Κλίσε μέσα στην ψυχή σου την Έλλάδα και θα νιώσεις κάθε είδους μεγαλείο»
— «Την αλήθεια αγαπά, την αλήθεια αναζητώ».

— «Βασανισμένε μου λαέ καλέ η αγαπημένε πάντοτε' ευκολοτάστευτε και πάντα κρημένε»
— «Απεραυς λάκκος άπειρους γέμει τον ή νεκροί μας πεύκου μες, το έργο μας για την πατρίδα μένει»
— «Όποιος πεθίνει σήμερα χιλιάς φορές πεθάνει».

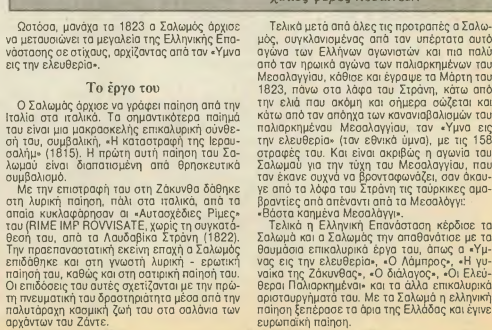
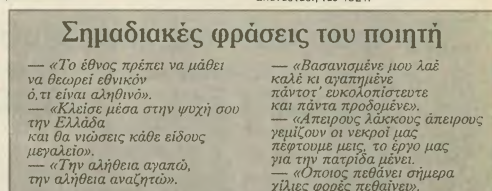
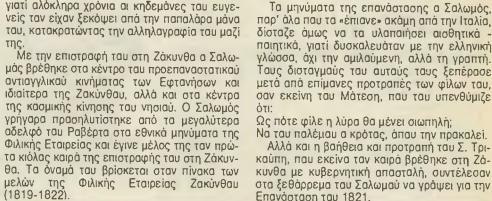
Όσοι, μονάχα το 1823 ο Σολωμός άρχισε να μεταωσιέται το μεγαλείο της Ελληνικής Επανάστασης σε στίχους, αρχίζοντας από τον «Ύμνο εις την ελευθερία».

Το έργο του

Ο Σολωμός άρχισε να γράφει ποιήση από την Ιταλία στο παλκό. Τα σημαντικότερα ποιήματά του είναι μια μακροσκελής επικολομική συνένθεσή του, ουμβολικά, «Η καταστροφή της Ιερουσαλήμ» (1816). Η πρώτη αυτή ποιήση του Σολωμού είναι δοπονημένη από θρησκευτικό ουμβολισμό.

Με την επιστροφή του στη Ζάκυνθο άδραξε στη λυρική ποίηση, πάλι στο παλκό, από τα οποία κυκλοφόρησαν οι «Λυραοχέριες Ριμς-του (RIME IMP ROVIVISTAE, χωρίς τη συγκατάθεση του, από το Λαοδοβίκ Στρανήν (1822)). Την προεπαναστατική εκείνη εποχή ο Σολωμός επιδόθηκε και στη γλωσσική λυρική - ερωτική ποιήση του, καθώς και στη ασπική ποιήση του. Οι επιδόσεις του αυτές σχετίζονται με την πρώτη πνευματική του δραστηριότητα μέσο από την πολιτωροτή κοσμική ζωή του στα σαλόνια των αρχόντων του Ζάντο.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΣΥΝΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ ΣΕ ΣΥΝΕΧΕΙΕΣ

Όλα όσα θα ποίμε παρακότα, έγιναν μετά την απελευθέρωση της χώρας, που έγινε από την Επανάσταση του 1821. Στο νεοσύστατο λαϊκό κράτος, ο λόγος ήθελε να γεμίσει τους κορμούς μετά από άλλους σκλάβους, της χιλιόχρονης της λευτεριάς. Ένας από τους κορμούς της περιόδου εκείνης, είναι και το θέατρο. Έτσι την περίοδο, όπως γράφουμε, έχουμε και ο πρώτος κοραγιοζοπαίχτης με το πρώτο φυσικό λαϊκό θέατρο ονόν κάπου στην Πλάκα και μετά στον Πειραιά (στον Αγ. Σπυρίδωνα) και έχουμε τις πρώτες ενέργειες μαρτυρίες για τον αρχαίο διαγισμό του θεατικού αυτού από το νεοσύστατο κράτος, με αποκορύφωση την «επιλομήτρη του είδους». Ευτυχώς ο κοραγιοζοπαίχτης αυτός (Μπαράλης) έβγαλε τους πρώτους μαθητές, με κωμόλογο τον Μιχαήλ, όπως βεβαιώνουν αρκετά γέγραφο που υπήρχαν να τον δουν και να τον ακούσουν. Αυτός ο άνθρωπος ήταν ευτυχεμένη στιγμή για το λαϊκό πολιτείο, γιατί συγκέντρωσε ένα σπαρτά κοινό. Ήταν ευφρόνιστος, ήξερε να διαλέγει συνεργάτες, ήταν κάποιος της βυζαντινής μουσικής και φυσικό ήταν καλύτερα. Δίκαιο, λοιπόν, αναμένοντας αναδιοργάνωσης του ελληνικού θεατικού ονόν. Επίσης αναμνηστική Μιχαήλ (μεγάλος Μιχάλης) οι εμείς γνωρίζουμε μέχρι τώρα, ο σεμνός και μεγάλος αυτός καλλιτέχνης. Πρέπει δε, να τονίσουμε και μια άλλη πληροφορία του Μιχαήλ. Από τη στιγμή που ξεφύτισαν στον οργανισμό του θησαυρού, πλήθος μαθητές, Ρούλιος, Παγκάλος, Αγιάντης,

Με άλλα λόγια στην σκηνή, οι παραδοσιακοί αυτοί καλλιτέχνες, οι κοραγιοζοπαίχτες, συνεχίζουν της (αυτονομίας της) παράδοσης, απόδωσαν και χρίσανε στο διαγισμό για ελπίδα και δικαιοσύνη (χαιρογιορτία) τους προτιμωτές της εθνικής παλιγγενεσίας, τους αρματολούς και κλέφτες. Την αβάντα κισσογράφο του 1821. (Οι παραπάνω γιορτές είναι των: Μολά, Σταθάρι, Σικελιώτη, Νεαγκάκου. Η επιγραφή του αιογράφο, Κατζιχτερίτου και η σύνθεση του Γεώργιου Μαμάη).

Βουτανός κ.δ., που έγιναν μεγάλοι τεχνίτες και λάτρηροι του είδους. Με τις πορπαθόνα αναφορές με κάλυμα μια περίοδο περίπου 80 χρόνια, δηλαδή από το 1841-1920 γονδράει. Γι' αυτό πρέπει να ξαναγυριστού, όπως στο παραμύθιο, και που έχουμε μείνει, δηλαδή στην αρχή του νέου ελεύθερου κράτους. Τότε, λοιπόν, οι καινούριοι κοραγιοζοπαίχτες, πορό τους διαγνώσει από τους χωροφύλακες, έπεισαν έτσι περιβαρικά στην αρχή, με το πέρας του χρόνου όρχων να απλώνονται και να φρονούν μέχρι και τα τελευταία χωροφύλακα.

Του κοραγιοζοπαίχτη ΓΙΣΠΡΦΟΥ ΜΑΜΑΗ

Αγαθήθηκαν πολύ από το λού, που αγκάισαν τον Κοραγιοζοζή και σποσφραζόνταν την ξενοφερτή δική (βουρική) κουλτούρα (πολιτισμό), που προπαθώσαν να του επιβάλουν οι νέοι δυνάστες του (Οθωμανοί και το φερεζόνο τους), θα πρέπει κόπασε να μελετήσουν από μελάντικους και να γινεί ότι από σύγχρονους κοινωνιολόγους και γενικό εκπαιθώσαν τον ρόλο. Στην πρόκειμένη περίπτωση, ίσως να ήταν η αγροτική

αύσωση της πλειοψηφίας του λαού. Μία πάντο για την αποστροφή του λαού προς ό,τι το βουρικό και την προτίμηση του προς τον Κοραγιοζή, που τότε τον θέλουν και ελληνικό. Το πρώτο γινούσαν λοιπόν αυτό θέμα, σον κάθε λαϊκή τέχνη, εξελίσσονται σύμφωνα με τη δύναμη του κάθε τεχνίτη που το δουλεύει. Έτσι, λοιπόν, με την επίσημη δουλειά των πορπαθόνα μοστέριου και των πορπαθόνα τους — ομοδική συμψηφίσει στον κλίμη της λαϊκής ευαφροσύνης — φτάνει στην τελευταίωτή ένα λαϊκό θέμα, σπλή, φτηνό και καιροσπλή σε όλα. Έχουμε να θεωρηθεί και να υψωγεί με όλη τη σημασία της λέξης, τουλάχιστον μέχρι το 1940, όλη τη χώρα. Και αφηρότερος τους, ιδιαίτερα στην ύπαιθρο και στις αγροτικές συνδικές, όπου κάθε πορπαθόνα ήταν και μέση μοσθητική και πορπαθική διαποσάφωσής του λαού της. Πύρι στο τέλος της περιόδου που λέμε δηλαδή στο 1920, βρίσκεται στην ομηλία του Κοραγιοζή και η κάθε πορπαθόνα, όπου ποζιόνταν, ήταν και το γεγονός της ημέρας ή μέλλου της νύχτας για τη γενιόνη ή το

χάρδι. Ο μπεντέρι (ασηνή από όσπιο φαριζαμένο πονί) είναι ο κοραγιοζής της ζωής κι όλο το συμβατικό περνούν μέσα από εκεί, που ο φωτισμένος μπεντέρι, με μια πορπαθώλη γοιγέλη, ικανοποιεί όλες τις ασήσεις του κόσμου, ο οποίος όκουγε, έβλεπε, χειροκροτούσε και μπορούσε να χαιρείται ή να ομψιμαχέται στο όριό του. Πολύ σπασό στο Περιόδιο θεάτρο ο Δ. Δουκότος λέει: «Μαζή όη και μόνη η προφρορά θεατικού, του οπαιοδωπίστε θεατικού, που έγινε σον λού και ο πιο πρόγινος κοραγιοζοπαίχτης, ήταν πάντο με θετική ποσείδη, ένα πολιτικό ζήτημα του θεάτου, που κομμενίστο στο όριό της δουλειάς δεν είχε άλλη υψωγία όπιο τα πορπαθώλη της γιορτές του». Σ' αυτό το γεγονός της τόσο γνήσιας εξόπλωσής του θεατικού ονόν, συνέτασε και η δημιουργία νέων έργων, κυρίως πορπαθώλη, «Κασιανώτικα», «Αθ. Διόκος κ.δ.», τα οποία συνέτασαν και έπαιζαν από νηπιήνη, γιατί δεν ήξεραν οι περισσότεροι κοραγιοζοπαίχτες γραφή και ανάγνωση. Σε τέτοιες πορπαθόνες που είχαν — έτσι λένε αυτοί που ξέρουν — αναφορά στην αρχαίο θεάτρο, ο κορμός πορπαθώλοσους με κομμενη την ανάοη και στο τέλος ξεποσπίσε σε αφηρότητα χωροφύλακων, ανά ο κοραγιοζοπαίχτες έκοχον βεγαλικά από τους φλοχ λεβεντικής δημοτικής μουσικής.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Τα δικά μας νέα από τον «ΠΑΛΜΟ ΤΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ»

Μηνιαία έκδοση
Ιδιοκτήτρια του Συνδικάτου
Οικονομική και Εργασιακή στα Δομικά Υλικά και τις Κατοικίες.
Διεύθυνση: Βερανζέρου 1, πλ., Κάλλιγος 106-77, Αθήνα τηλ. 3627.122.
Εκδότης: Μιχαήλης Γεώργιος Τριτάκης 7, Ηλιούπολη.
Συντάσσεται από επιτροπή
Φωτοσταγειοθεσία - εκτύπωση
Τυποκοπική ΑΕ Α' Ηρακλείου 145, Περισσός.

ΠΡΟΣ ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ «ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΑ ΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ» ΑΙΤΗΣΗ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Συνάδελφε,
Με αυτή την αίτηση θέλω να γίνω μέλος του Συνδικάτου. Έχω τις προϋποθέσεις που απαιτεί το καταστατικό, το οποίο και αποδέχομαι ανεπιφύλακτα.

Όνομα.....
Πατέρα.....
Έτος Γεν.....
Είδικοτητα.....
Διεύθυνση κατοικίας.....
Συνδικα.....
Αριθ. Ταυ..... Ημ. Εκδ.....
Αριθμός ΙΚΑ.....
Ημέρα εγγραφής.....
Τηλέφωνο.....
Αθήνα στις..... 198.....

Ο Αίτών

Γόρμης και συ συνάδελφε το διπλό σου, το γινέο στο οικοδόμο στο Συνδικάτο. Η εγγραφή είναι 100 δρχ, και τρία μηνιαία υπογεγραμμά επι 400 δρχ, το μήνα, συνολο 1.000 δρχ.

ΓΙΝΕ ΑΙΜΟΔΟΤΗΣ ΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΙΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ

Το Συνδικάτο δημιουργεί σε συνεργασία με τα νοσοκομεία Ιπποκράτους και Αιμά, για να αντιμετωπίσουμε τα ούτως ερευνητικά ανάγκες αιματος (επιγραμμα κ.λ.). Δικαιώμα να πάρουν αίμα από την τράπεζα, έχουν οι αμοιβάτες και τα μέλη της οικογένειάς τους. Θέλεις αιμα στην τράπεζα αιματος του Συνδικάτου Οικοδομών Αθηνών, για να σώσεις τη ζωή σου, τις ζωές των οικογενειών και συναδέλφων μας. Αίμα μπορεί να δωσέτε με κάλυψη του Συνδικάτου και καθήματα στο νοσοκομείο Ιπποκράτους (τηλ. 7771.138 - 7711.000) και Αιμά (τηλ. 779.833 - 7771.020). Αιμολογίας όη το δένει στην τράπεζα αιματος του Συνδικάτου Οικοδομών.

ΠΡΟΣΟΧΗ!!!

Όταν υποβάλετε αίτηση για σύνταξη στο ΙΚΑ, την ίδια μέρα να υποβάλετε και αίτηση στην Ελεγκτική. Κάθε καθυστέρηση σημαίνει και ανάλογη απώλεια παραποσθητικού δικαιώματος. Πάντα και παντού η συνταγή μετράει από την ημέρα που υποβάλλεται η αίτηση. Και κείν ακόμα! Άρεσάτο συνάδελφοι όταν έχαστε τη ώρα για σύνταξη, γινούσαν σε διαγισμό να τους κινεί το χερτά (απώρες κ.δ.). Κακός, Γιατί, Καμιά υπηρεσία δεν προφέρουν στην έκδοση της σύνταξης, 2-3 λεπτά της ώρας κάνουν να ομψιλήθουν την αίτηση και εκπαιθών ενάοτα και πύριον γυλόβος (100.000) δικηγγορικά δικαίωμα. Συνάδελφοι, Μη δίνετε κοραγιοζικά λεφτά. Ελάτε στο Συνδικάτο να μας ομψιλήθουμε τα χερτά βάρων και με εγχορές συμβουλές και πληροφορίες.

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ Η ΕΚΛΟΓΗ ΚΛΗΡΙΔΗ ΣΤΗ ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Κοσμη καρμπή για το Κυπριακό

Ζημιογόνος για το δίκαιο της υπόθεσης η ιδέα της «πανεθνικής» διάσκεψης

Η εκλογή του Γλαύκου Κληρίδη στη θέση του Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας σηματοδοτεί ασφαρώς μια νέα κατάσταση στην πορεία επίλυσης του μεγάλου προβλήματος της τουρκικής κατοχής. Οχι μόνο, γιατί τα πρόσωπα παίζουν σημαντικό ρόλο στις διαπραγματεύσεις, αλλά κυρίως γιατί ο νέος Πρόεδρος έχει προκλασικά εκφραστεί θέσεις που κάθε άλλο παρά βοηθούν στη διευθέτηση της ζητήματος. Πιο μάλιστα, είναι εκείνος που τον κατηγορούν ότι υιοθέτησε ακραίες θέσεις κατά την προεκλογική περίοδο, με μόνο σκοπό να αποσπάσει τις ψήφους του Μετόχου κατά την επαναληπτική εκλογή μεταξύ του ίδιου και του πρώην

Προέδρου, κ. Γιάκου Βασιλείου. Έτσι, η ντε φάκτο απόρριψη των θέσεων ΓΚόλ, οι άρθε εκκρίσεις και όχι αναφορικά επίσημα του Κυπριακού, όπως και η υιοθέτηση της ιδέας της «πανεθνικής» διάσκεψης, όπου η ελληνική και η κυπριακή κυβέρνηση, με τη συμμετοχή των πολιτικών δυνάμεων των δύο κρατών, θα αποφασίσουν από κοινού την τακτική και τους χειρισμούς για το Κυπριακό, δε συνεισφέρει και μάλλον βλάπτουν τις όποιες θετικές εξελίξεις γύρω από το πρόβλημα.

Είναι χαρακτηριστικό ότι ακόμη και ελληνικά κυβερνητικά στελέχη ανα-

μείνουν και επιθυμούν μια στραφή του νέου Προέδρου, ώστε οι θέσεις του να πληρώσουν περισσότερο εκείνες του Γ. Βασιλείου.

Η ίδια, βέβαια, της «πανεθνικής» διάσκεψης δεν είναι καινούργια. Όμως για πρώτη φορά υπάρχει η πιθανότητα να εκφραστεί σε επισήμονο κυβερνητικό επίπεδο. Και χωρίς να υποτιμηθεί η ανάγκη εκκρόσωσης της ολοκληρωτής ελληνικής συμπεριφοράς προς την Κύπρο για δίκαιο λύση του Κυπριακού στα πλαίσια του ΟΗΕ, πρέπει να επισημανθούν οι κίνδυνοι μιας τέτοιας ενέργειας.

Πριν απ' όλα θα κινδυνεύσει η ίδια

η ανεστρέψιμη της Κυπριακής Δημοκρατίας, πάνω στην οποία πρέπει να βασιζόται η λύση του Κυπριακού. Η «πανεθνική» διάσκεψη νομιμοποιεί ουσιαστικά την αντίληψη ότι το πρόβλημα αφορά την उपρξη δύο κοινοτήτων και τον σχεδόν τους, καθώς και την αντίληψη ότι η κάθε κοινότητα τίθεται κάτω από την ομπρέλα της «μητέρας πατρίδας». Στενεύει τα περιθώρια και εντάσσει, με τον έναν ή τον άλλον τρόπο, το Κυπριακό στις ελληνιστοκρατικές διαφασές, αποστρέφοντας το από το εθνικό χαρακτήρα του.

Μια τέτοια διάσκεψη, εξάλλου, θα

μειώσει σημαντικά τη δυνατότητα παρέμβασης της ελληνικής κυβέρνησης στις θετικές ανακινήσεις, αφού η φέρνει στη θέση της άμεσο εμπλεκόμενης με όλες τις πιθανές συνδέσεις.

Αρκετά να υπενθυμίσουμε ότι η συμπαράταξη Ελλάδας και Κύπρου δε στηρίζεται κυρίως στους δεσμούς του ελληνισμού, αλλά στο δίκαιο της υπόθεσης, στην ανάγκη αποκατάστασης της ακεραιότητας και ανεξαρτησίας της Κύπρου. Και επιβεβαιώνει κάθε στιγμή με την υποστήριξη της διεθνιστοκρατικής λύσης, αφού το πρόβλημα είναι κυρίως η ανάγκη αποκατάστασης της διεθνούς νομιμότητας.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΚΑΙΝΤΟΝ

Φορολογία εδών και τώρα!

Ήγαν περίπατο οι προεκλογικές υποσχέσεις, μόλις από τον πρώτο μήνα της θητείας του νέου Προέδρου των ΗΠΑ

Τώρα που τελειώσαν οι προνομιούργια για την εκλογή του Μπλ Κλίντον ως Προέδρου των ΗΠΑ, άρχισαν τα όργανα... Η παρουσίαση του οικονομικού προγράμματος της νέας κυβέρνησης δεν άφησε και πολλά περιθώρια για θριαμβολογίες. Αλλάσει οι ίδιοι οι Αμερικανοί το περιεχόμενο. Και οι προεκλογικοί και οι μεταεκλογικοί δημοσιοκοπήσεις έδειξαν πως η αντιπραγματική τους πλευροποίηση θέσεων βέβαια ότι θα πεσουν θύματα της πολιτικής λιτότητας της νέας ηγεσίας. Ανάλο επιβεβαιώθηκαν.

Ο ίδιος ο Κλίντον, πρόβατο, παρουσιάζοντας το πρόγραμμά του, παραδέχθηκε ότι δεν μπορεί να ικανοποιηθεί τους πάντες. Έκπαισε του, είπε, είναι να βελτιωθεί η οικονομία και να μειωθεί το τεράστιο ομοσπονδιακό έλλειμμα. (Σε μας τουλάχιστον είναι καλό γνώριτο πως μόνο ανακουφιστές σε αυτές τις περιπτώσεις).

Πως λοιπόν, θα μειώσει το έλλειμμα ο νέος Πρόεδρος; Μα φυσικά με δραστική αύξηση της φορολογίας εισοδημάτων των κεραιών, με τη μείωση των κοινωνικών κονδυλίων και το πάγωμα των μισθών των κυβερνητικών υπαλλήλων για ένα χρόνο. Ο και να αυξηθούν κατά 248 δισ. δολάρια, ενώ άλλα 253 δισ. θα ερκομισθούν από τη μείωση των εδών. (Αλήθεια, μήπως σας θυμίζουν τίποτα όλα αυτά);

Το γεγονός, βέβαια, ότι προεκλογικά ο Μπλ Κλίντον είχε υποσχεθεί πως δε θα φέρει νέα φορολογικά βάρη, αυλάκις πρέπει να αποσφραγίζει τους Αμερικανούς Πολίτες. Στο κάτω - κάτω ο Κλίντον πίστευε αν οι Αμερικανοί δεν ήταν οι ίδιοι που ψηφισ-

UNCLE BILL WANTS \$150 BILLION OR SO

«Ο μπαρμπαζο-Μπλ θέλει περίπου 150 δισ. δολάρια, αναφέρει με γούρο το εξώφυλλο του «TIME»

επικρατεί προβληματισμού για την οικονομική πολιτική, γιατί με τα μέτρα αυτά θα υπάρχει βέβαια κάποια βελτίωση των δημοσομικών οικονομικών, όμως η μείωση της καταναλωτικής που θα προκληθεί λόγω της μείωσης των πραγματικών εισοδημάτων, θα προκαλέσει νέα οικονομική ύφεση, άνοδο της ανεργίας και επί πλέον μεγάλη δυσμενέσκα. Αλλάσει από τα 500 δισ. που θα ερκομισθούν, μόλις τα 30 δισ. θα διατεθούν για δημοσομικά θέσων εργασιών, δημόσια έργα, τεχνολογικά και περιβαλλοντικά προγράμματα, για την κοινωνική ανάπτυξη και την εκπαίδευση και την υγεία.

Αντίθετα, περισσότερο από 350 δισ. δολάρια θα διατεθούν για επιδοτήσεις επιχειρήσεων και περικοπές των φόρων τους, ενώ άλλα 60 δισ. θα διατεθούν για περικοπές φόρων όσων επιχειρήσεων διαθέτουν αναπτυξιακές έρευνες και επενδύσεις.

Ειδικά ζανταριστές πάντως: Μήπως όλα αυτά σας θυμίζουν κάτι; Μήπως υπομνήστες Οικονομικών των ΗΠΑ διαπίστωσε ο κ. Μάνο; Μήπως κάποιος Παλαίσκορασός κινεί τα νήματα από το Λευκό Οίκο; Η μήπως η συνταγή του καπιταλισμού είναι παντού ίδια και απάνθρωπη, μπροστά σε τεράστια πλέον, οδύσσεια του συστήματος;

ΠΡΩΗΝ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ

Πονηριές των ΗΠΑ στη Βοσνία

Οι Αμερικανοί προσπαθούν να συνθησιουν την κοινή γνώμη με την ιδέα μια «νόμιμη και απαραίτητης» στρατιωτικής επέμβασης

Οι άμαχοι και τα παιδιά είναι οι μεγάλοι χαμένοι από την εμφύλια σύγκρουση στη γενναική χώρα

Ρευστή εξακολουθεί να παραμένει η κατάσταση στη Βοσνία και ο άμαχος πληθυσμός είναι εκείνος που εξακολουθεί να πληρώνει κυρίως τις συνέπειες της εμφύλιας σύγκρουσης. Οι ελλείψεις που οραμέντα έτηραφον για κάποια — αμυδρό έστω — βελτίωση στους άστεγους και πενιμωμένους άμαχους από τα αμερικανικά βοήθημα, αποδείχθηκαν αυτάπτες, καθώς οι συνεχόμενες αφορές μάχης δεν επιτρέπουν στη βοσνια να φτάσει στον προορισμό της. Πόλο περισσότερο που οι Αμερικανοί δεν επιδιώκουν να βοηθήσουν πραγματικά και ανιαστικά, αλλά να δημιουργήσουν κυρίως εντυπώσεις. Οι αποκαλύψεις ότι το τρέφιμα που έστειλαν, ήταν με προμετρική λήξη από το 1989! αποδεικνύουν το μέγεθος της δόξης αναποκαλυπτικής βοήθειας.

Στην ουσία ήταν η πρώτη επίσημη αμερικανική ενέργεια, να εμπλακούν οι ΗΠΑ στην εμφύλια σύγκρουση στην πρώην Γιουγκοσλαβία, ώστε να έχουν στη συνέχεια άνεση κινήσεις για την προσημοποιημένη στρατιωτική ανάμειξη. Από την άλλη προσημοποιητική διακρίσεις υπέρ της ερπονικής διεκδότησης του προβλήματος, διακρίσεις όμως ανικανικές, όπως αποδείχθηκε τα γεγονότα. Ποια είναι αυτά; Μα η ίδια η στάση των ευνομιωμένων των Μουσομλίανων και Κοσάτων κατά τη διάρκεια των συνομιλιών μεταξύ των εμπόλεμων πλευρών.

Μόλις λοιπόν οι Σέρβοι της Βοσνίας αποδέχθηκαν το σχέδιο Οσεν - Βανς, υποχωρώντας σημαντικά από τις θέσεις τους, οι Κροάτες εξαπέλευσαν μεγάλης κλίμακας στρατιωτική επίθεση στην Κράνα, οι δε Μουσομλίανοι δήλωσαν ότι δεν πρόκειται να επιστρέψουν στο τρέφιμα των διαπραγματεύσεων, μέχρι να ηττηθούν ολοκληρωτικά οι Σέρβοι.

Εδώ βρίσκεται και η ουσία του αμερικανικού ελλείμω. Το σιγά που όλοι περιμένας πως οι ΗΠΑ θα ανακινούσαν την πρόθεση τους για στρατιωτική επέμβαση στη Βοσνία, ο υποσημός τους των Εξωτερικών θίγες και άλλωστε την ηλιθία του σε μια πολιτική λύση που θα είναι αποδεκτή από όλες τις πλευρές και ότι η χώρα του θα κάνει ό,τι μπορεί σε μια τέτοια κατάσταση, ακόμη και — προσέξτε — με στρατιωτικό τρόπο.

Φρόντισαν λοιπόν οι Αμερικανοί να «βγουν λάδι», αφήνοντας το ρόλο του κακού στους προσημοποιημένους τους στην περιοχή. Αφού οι συμμαχικές ναυαγήσεις, ο δρόμος θα είναι ανοικτός σε μια καθ' όλα «νόμιμη» στρατιωτική επέμβαση και άντε μετά να βρεις ποιος έφτασε περισσότερο και ποιος λιγότερο!

Ο υπερβολικός τονισμός της «αποδοτικής» αποδοχής του ερπονικού σχεδίου και η σύνδεση με αυτό της στρατιωτικής επέμβασης για την επίλυση του ατόν το στόχο εξυμνήσαν: τον εθισμό με την ίδια ότι η στρατιωτική επέμβαση είναι η μόνη λύση, πολύ περισσότερο μάλιστα που θα γίνει να να επιβληθεί μια λύση, την οποία όλοι έχουν αποδεχθεί. Στην ίδια κατάσταση βρίσκεται και οι πιέσεις για να καταβούν ανάμειξη της Ρωσίας, την οποία θεωρούν σίγουρα, που σκεπ επιρροή στους Σέρβους και άρα μπορεί να τους πείσει να δεχθούν τελετωλά.

Εν αναμονή λοιπόν σοβαρών εξελίξεων στο Γιουγκοσλαβικό μέτωπο, με την ανθρωπιστική ολόκληρη να παρακολουθεί το διαδραματιζόμενο στην προσπάθεια της Ευρώπης - με ελπίση αγανά. Αντί άλλωστε είναι και ο μόνος παράγοντας που μπορεί να επιβάλει ειρηνικές λύσεις στην περιοχή. Και ο αυτό όλο θα έμεινε συνυπεύθυνος...

Πάντως, ακόμη και στους κόλπους των Δημοκρατών

Στους δρόμους του λαϊκού τραγουδιού

Ζητά γρήγορα τραγούδι σε ένθετο. Τραγουδά όμως αυθόρμητα, τραγουδάί με να διασκεδάει, να προημιχθεί, να ελαττωθεί, να στείλει τη φτωχολογία, να ισαρετεί τα

βήσανα της. Τραγουδά, προημιχάει λαϊκό και όχι μουσικιστικά, και ψαυτοισκετάει, και ψαυτοισκετάει, σαν αυτά που αναρράβουν σήμερα πλαστρούται στα κάθε λογής «αυλιόδει-

κα». Ο ΠΑΛΑΜΟΣ ξεκινά σήμερα μια προσπάθεια να έρθει σε επαφή με τους ανθρώπους του καλού λαϊκού τραγουδιού. Με τους γνήσιους

εκπαισθέντες του, παλιούς αλλά και νεότερους. Και φυσικά ένα παρόμοιο εγχείρημα δε θα μπορούσε, παρά να έχει σαν αφετηρία το ανθρώπινο που δημιουργήσαν

το λαϊκό τραγούδι, που έγραψαν μεγάλο μέρος από την ιστορία του. Ανθρώπους σαν το Χρήστο Κολοκοτρώνη και το Βαγγέλη Περγινιάδη,

Χρήστος Κολοκοτρώνης

«Αν δεν τραγουδάς ένα βράδυ, θα υποφέρω...»

2.620 τραγούδια σε δίσκους. Αυτά μεταφράζονται σε έννομα και στα 70 του χρόνια ο Χρήστος Κολοκοτρώνης πήρε συνέντευξη, όχι από το τραγούδι. Αυτό το υπερέχει ακόμη με τον καλύτερο τρόπο. Μάστρατος στο στιχό, τεχνικός στη μουσική, αγωγός και στην πίστη. Δεν υπήρχε άνθρωπος, τουλάχιστον στην Ελλάδα, που να μην τραγουδούσε και να μη γίνετο με τραγουδιού του Χρήστου Κολοκοτρώνη. Μην αναρωτάστε... έτσι είναι!

Κουβεντιάσαμε να μην αρπάζει και το λαϊκό, το λεβεντικό δημοτικό και το όμορφο και συναίσθητικό ελαφρό τραγούδι. Την ελεύθερη λαϊκή δημοτική, ενήμερη και διάδοξη της λαϊκής μουσικής, την περιφρόνηση του κράτους και των καναλιών προς τα καλλιτέχνες αυτούς, αλλά και την ελλιπή που δίνει ο κόσμος, όχι τίποτα καλύτερο από χαίο χαίμο. Είναι κοντά ο χρόνος που τα πράγματα θα πάρουν τη θέση τους.

— Τι γίνεται σήμερα με το τραγούδι;

— Τίποτα. Δεν υπάρχει ούτε στιχάκι, ούτε τραγούδι καλό... Μιλήστε μου λίγο για τους λαϊκούς συνθέτες.

— Ο Θεός ήταν ο Τοπιάσης. Έγραψε πολλά τραγούδια, που έγιναν όλο επιτυχίες, δεν πέσανε κανένα σπαρταρήτο... — Μήπως αδικήθηκε κανένας άλλος συνθέτης;

— Όχι, κανένας δεν αδικήθηκε. Όλοι σκόνησαν, ο Παπαϊωάννου, ο Μπακλάης, ο Μήτσικης, ο Χιώτης, ο Καλδάρης. Αυτοί ήταν οι κορυφές... — Η νεολαία «μολιόδεύει» με τη λαϊκή μας μουσική παράδοση;

— Η νεολαία δε φταίει. Δεν υπάρχουν, βέβαιος μουσική Ανασθήση, να διαδέχεται το λαϊκό μας τραγούδι. Η Πολιτεία δεν ενδιαφέρεται πολιτιστικά, να διαδοθεί την ιστορία του λαϊκού τραγουδιού, να τον μάθει ο μαθητής, ο σπουδαστής στο Πανεπιστήμιο κλπ... — Ορισμένοι λένε σήμερα, ότι το λαϊκό τραγούδι εκπροσωπείται από π.χ. ΑΕ-ΠΑ και άλλους...

— Αυτό θα το πει κάποιος άλογο τραγούδι, που δεν έρχει από λαϊκό τραγούδι. Αυτά θα σου

πει, ότι του αρσάει ο Παπατζής, ο Αντύπας, ο Βασιλόκο κλπ. Αυτοί είναι σήμερα στην επιφάνεια, λόγω του ότι τους μοναξιάζουν οι εταιρείες... — Τι είναι οι εταιρείες;

— Το κεφάλαιο. Είναι πολυεθνικές που κατευθύνονται απ' έξω. Παιχνύουν εντολές απ' έξω, ότι θα προσέτρεψαν αυτό το αυτί, οι αυτή τη μουσική στην Ελλάδα και βαδίζουν στα βήματα που καθορίζουν οι άλλοι. Γι' αυτό σήμερα οι εταιρείες δεν φιλοξενούν το αυτί, αλλά λένε, να μην τραγουδούν τίποτα πραγματικό... — Να πούμε λίγα λόγια για το δημοτικό και το ελαφρό τραγούδι;

— Το δημοτικό το έχουν αφανίσει εντελώς, το έχουν τουρκοκρατήσει, το γελοιοποίησαν. Ακούω τόσους και νομίζεις ότι είναι αμάνες. Πού είναι οι παλιοί συνθέτες και τραγουδιστές σαν τον Παπαοίδη, το Γιώργο Μήτσικη; Το ελαφρό παρήχασε. Πέρασε μια μεγάλη εποχή με τον ΑΤΤΙΚ, σπουδαίο συνθέτη με ωραίο στιχό. Το δημοτικό τραγούδι ήταν λεβεντικό, ενώ το ελαφρό, συναίσθητικό και μυστικό. Είναι πράγματι πολύ ωραίο, αλλά δεν μπο-

ρεσε να καρφωθεί στις καρδιές των ανθρώπων, όπως το λαϊκό και το ρεμπέτικο, κι αυτό γιατί είχε πολλή δύναμη. Μέσα σε πέντε λέξεις, ένα τραγούδι π.χ. «Συννεμιασμένη Κυριακή μοιάζει με την καρδιά μου». Άντε από εκεί και περὸ βολέ σου α' δε θέλεις... — Γιατί δεν σας βλέπουμε στην τηλεόραση;

— Μου σου είπα. Σήμερα αποφεύγουν να εμφανίζονται τους πολλούς, και όπως παρουσιάζουν, κοτζάουν με τους ξεφτιλιζούν και το κάνουν, για να τους μειώσουν. Αυτό είναι, προβαλλόμενοι μόνο τους νέους, τους πολλούς τους αναρράβουν, όταν πάει στην ΤV, και Τέρρας Κυκ κ.α... — Ο παραγωγός τι ρόλο παίζει;

— Αυτοί δεν είναι παραγωγικοί. Είναι παραγοίγοι πορνεύει. Δεν έρουν ούτε από στιχό, ούτε από μουσική. Καταστρώνουν πολλά παιδιά οικονομικά. Βγαίνουν χιλιάδες τραγούδια κάθε μήνα, που δεν προλαβαίνεις να τα μετρήσεις. Η «γυργαρά» όμως, είναι οι εταιρείες... — Γιατί τραγουδάτε ακόμα;

— Πρέπει να τραγουδά για τη διάδοση της λαϊκής μουσικής και τραγουδιού. Δεύτερο, με όρεξη να τραγουδά, γιατί ένα βράδυ αν δεν τραγουδήσει, θα υποφέρει. Έχω να κοιμηθώ 43 χρόνια νύχτα, 43 σκληρά χρόνια, γιατί δουλεύω... — Ποιι τραγουδιστές τραγουδούν δικά σας τραγούδια;

— «Ντεμπουίνο με δικά μου τραγουδιά σε δικούς, εκανόνε ο Αναγνωστάκης, η Δούλικια, ο Γαβράς, ο Αγγελόπουλος, ο Διονυσίου, η Καίτη Γκέρου, η Πόλη Κεραυνάκη. Άλλα δικά μου τραγουδιά τραγουδούν πολλή τραγουδιστές, όπως: ο Καζαντζίδης, η Μαρίν Λιάου, η Πόλυ Πάνου κ.α. Σε δεύτερες εκτελέσεις τραγουδούν, ο Ντακόρος, ο Παρίος, ο Βασιλοπούλης, ο Μοσχολάου, η Βιτάλη, η Αρβανιτάκη κ.α.

— Έγραψα και ελαφρό τραγούδια, που τραγουδούν ο Γουναρής, ο Τόντς Μαρσίλιας, ο Σάτος Παπαγιούπουλος, η Μπελιτσία κ.α.

— Δημοτικό τραγούδι που τραγουδούν, ο Παπασοφής,

ο Στόλης Κόδρουρας, ο Κώστας Σκαρβίνας, ο Σάκος κ.α... — Σε ποιι τραγουδιά θα θέλατε να αναφερθώ;

— «Φτωχολογία μου μεγάλη φτωχολογία - Στις αμαρτίες το σπατάι - Πολλά φορές μου λέει πως θα φύγεις - Εγώ δεν με τον Διονυσίου. Αυτό στο λαϊκό.

— Ελαφρό τάρσι; Αχ αυτό το λέει σου - Τρόφο σφάμρ μη σταματάς, κ.α. με τον Γιούναρη. Απομύει φιλε με - Σκοτάζει με με τον Μαρούδα. Φιγέτε σσνερα βουρά, με τη Γιούναρη κ.α.

— Δημοτικό: Είσαστε φίλοι μου καλοί - Καρναβάλια θρανάρια - Γυτά μοχολιά, σε διασκευά - Γυναικα βρέστε μου το γκρά.

— Επίσης ανενεργάτικο με τον Μίκη Θεοδοφιράκη και Κόσμο το τραγουδι. Κάποιο πρώνο στον Περαρά - Με στον έρμιο λιμάνι - Σε ποιο βουρά κ.α.

— Τι θα αφησάτε στους νεότερους;

— «Τη μουσική κληρονομώ... — Πράγματι την έχουμε πολύ ανάγκη.

— Η ιστορία δεν σβήνει, όσο και να τους πολεμάμε... — Τι υπάρχει στο αυτί σας μέσα;

— «Υπάρχουν γύρω στο 500 τραγούδια. Περιεμύον... Δεν είναι ο μόνος, που το σμυρτί το είναι γιγώμο τραγούδια που τα στερούσαν. Μόνο τον Χρήστο Κολοκοτρώνη δεν στερούσαν και αυτό γιατί τραγουδάει στα «Πάνθη των τρέλων», απαντάει από την Ευελπίδου. Εκεί αν κάποτε ληγ υπομνήθ, θα τον σκουπίσει να τραγουδάει δικές του και άλλες επιτυχίες.

Βαγγέλης Περγινιάδης

«Σβήνουμε μαζί ήθη και έθιμα»

δημιουργού του λαϊκού και ρεμπέτικου τραγουδιού; — Άπρεψή και απαράδεκτη, έως καταπιεστική γιστεύω

ιδίους και τον πολιτισμό που, που ισχυρίζομαι ότι χαράχτη. Στην ουσία ΜΗΑΕΝ. Ας παραδοχαστούμε από την προβαλή των ξένων πυξ

Νουρέγιο... — Λαϊκό και δημοτικό τραγούδι; — Δεν υπάρχουν, ούτε το ένα, ούτε το άλλο. Αλλοιώνονται και τα δύο μαζί και δε βλέπω καμιά πρόοδο. Και Ανταμία που σβήνουν μαζί ήθη και έθιμα. Μη χερότερα! — Η κατάσταση σήμερα στην Ελλάδα και στην Ευρώπη; — Δυστυχώς πάντα θα επιβιώνει το ισχυρότερο και θα εμείνει πάντοτε αξιότιμος μέρος μας. Αυτό είναι ο κομμός της αδικίας... — Γιατί τραγουδάτε ακόμα; — Το θέλει ο κόσμος. Ολοι λένε, αν σταματήσεις σου και κανένας - δυο αλλοι. Θα σβήσει το λαϊκό τραγούδι. Γι' αυτό...

ΓΙΟΡΤΗ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΤΟ ΜΑΡΟΥΣΙ

Το Παράρτημα Αεροναυτικού προαπεισθέντων γιόρτι για τα παιδιά το Καλοκαίρι 10 Δεκεμβρίου στον κινηματογράφο «ΔΙΑΜΑΝΗ». Η εκδήλωση περιλαμβάνει θεατρική παράσταση από το Θέατρο «Ποσειδών Αυτιά» (Καταστάσεις - Καλλιέι με το έργο «Η χώρα των παιδιών, βραβείο στους Ορνίθες», του Αριστοφάνη. Η είσοδος είναι ελεύθερη για όλα τα παιδιά, από ηλικία 6 και 88 χρονών.

Η ΑΝΑΝΕΩΣΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΥ ΒΙΒΛΙΑΡΙΟΥ

Για την ασφαλή του μέλαν της οικογένειας πρέπει να γνωρίζουμε ότι μπορούμε να ασφαλιστούμε και να παύσει που ξεπερνάει τα 18 χρόνια, διακαταρτίζονται έντονα. Απει να προσκομιστούν υπερωριακά (Καταστάσεις Η 1599/88 (σύμμο 105), ότι δεν ξεπερνάει τα 24 χρόνια. Αν σπουδάζουν, το όριο ηλικίας φτάνει τα 26 χρόνια.

ΑΜΑΞΙΑΤΕ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ; ΔΕΝ ΛΑΒΑΤΕ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ Η ΑΜΑΞΙΑ ΕΝΤΥΠΑ; Ειδοποιήστε τη Διοίκηση του Συνδικάτου ή του παραρτήματος. Αν όμως δεν αλλάξετε διεύθυνση και δεν λαμβάνετε την εφημερίδα ή άλλα έντυπα, διαμαρτυρηθείτε στον ταχυδρόμο της περιοχής σας και στο ταχυδρομείο. Να είστε αιγιουοί πως εμείς πάντα σας στέλνουμε τα έντυπα ή τις εφημερίδες χωρίς διακρίση, χωρίς αιγιουοί, γιατί όλες οι διευθύνσεις είναι μηχανογραφημένες και δεν μπορεί να γίνει εξαίρεση στο κομμάτι.

Επικοινωνήστε πάντα με το Συνδικάτο.